

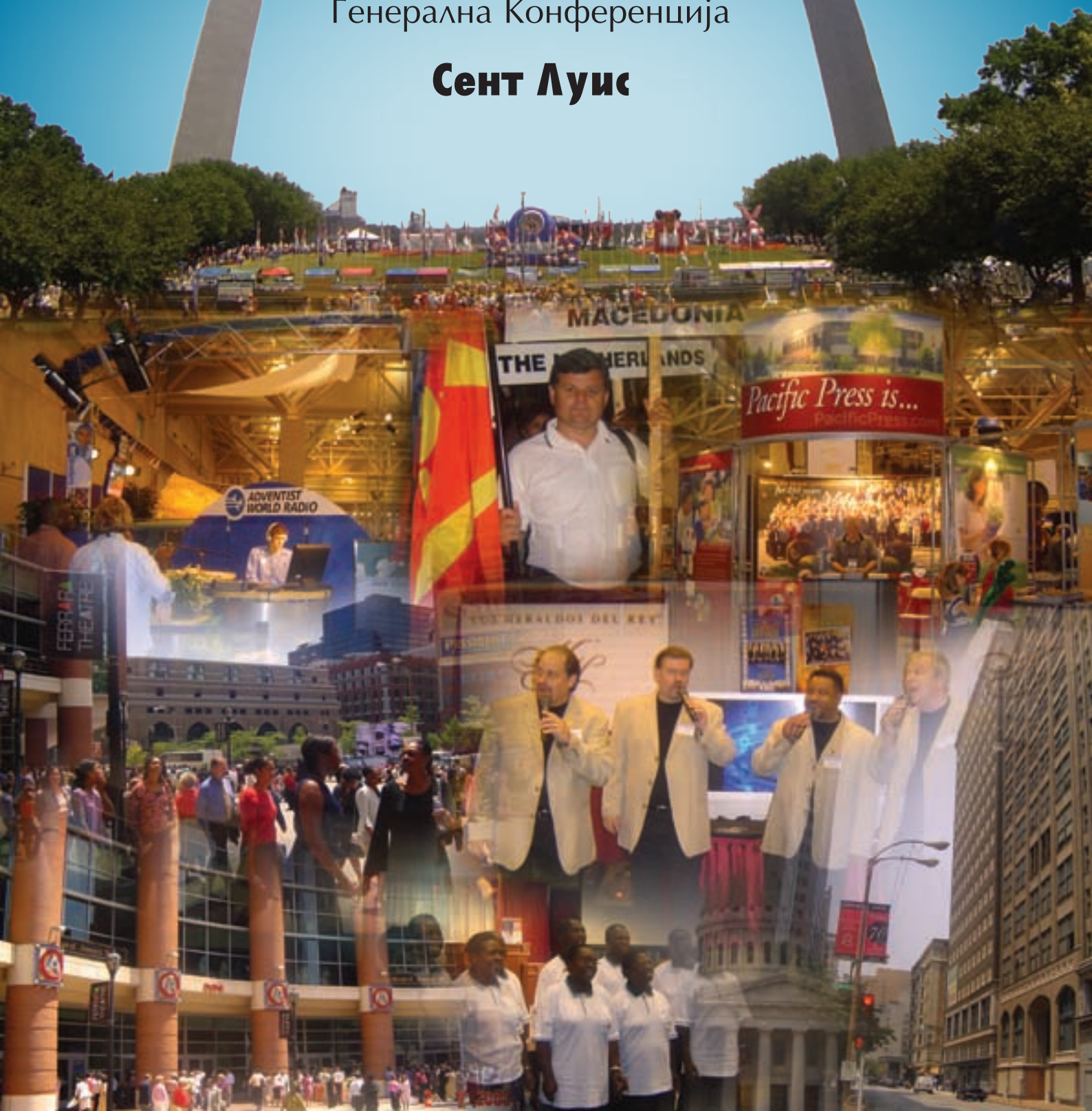
адванџисџички

УОГЛЕД

бр. 10/2006

58

заседание
на
Генерална Конференција
Сент Луис

ВНИМАВАЈТЕ на времето

Томе Трајков
главен и одговорен
уредник и претседател
на Македонската
Мисија

Апостол Павле им пишува на верниците во Ефес да внимаваат на времето. Пишувајќи им на Римјаните, исто така тој зборува за времето: „Затоа што го знаете времето во кое сме, зашто е веќе време да се разбудите од сонот...“, (Ефесјаните 5,16; Римјаните 13,11.12).

Времето за апостол Павле не биле само часовите, деновите, или годините кои брзо се нижаат и поминуваат. Времето во неговите очи има посебен значај и важност за сите Христови следбеници кои го очекуваат скорото враќање на Исус Христос.

Постојат одредени мигови во животот на човекот кои често поминуваат неприметено не сваќајќи ја нивната важност, така што животните патишта на поединци, семејства или на општеството оди по несакани правци. Затоа е потребно секој будно да внимава на времето и настаните и правовремено да го согледа нивното значење да би се приготвил на време.

Да се присетиме на Исав! Да не бил опседнат со желба да јаде и пие, тој би ја сватил важноста на времето, и би ја измерил понудата што му ја дал Јаков за да го продаде првенството за едно обично јадење. Меѓутоа, Исав немал „очи“, за вредноста поголема од едно јадење и затоа бил отфрлен. Не знаел да го разликува времето за едно јадење од времето кога требал да донесе судбоносна одлука!

Младиот Елисија не бил таков. Кога пророк Илија му упатил повик да служи на Бога, тој добро го проценил времето на донесување одлука. Илија многу не зборувал, но Елисија сватил дека е тоа време за одлука, и без двоумење тргнал со Илија.

Покасно кога Елисија пред својата смрт му наредил на царот Јоас да удри со стрела по земјата, знаел дека од тој симболички чин зависи победата на израилскиот народ. Јоас тоа не го знаел ниту внимавал на важноста на времето. Да размислувал за пророчките зборови, не би удрил само три пати по земјата.

Во евангелието по Јован читаме за Исуса. Тој го знаел својот час (Јован 13,1). Го познавал времето, внимавал на него, ги ценел одредените часови. Тој дошол на Земјата кога се навршило времето, и ќе дојде повторно кога ќе биде време.

Тоа време и нам ни е добро познато. Ние мораме денес добро да внимаваме што е важно а што не! Постои опасност да потонеме во разни соништа, да спиеме, да станеме рамнодушни или опседнати со разни желби за кои не е време. Постои опасност со своите постапки и одлуки да зборуваме: „Нема мојот господар се уште да дојде!“ На сите такви слуги Исус им одговара: „Ќе дојде господарот на тој слуга кога не се надева и во време кога не мисли!“

Драги браќа и сестри, ако внимаваме и стражариме, Господ на време ќе ни го открие мигот на времето во нашиот живот и ќе ни помогне да се приготвиме за сè она што не очекува. Сега е најдобро време да се приготвиме самите себе, своето семејство, на другите да им проповедаме за драгоценото време на милоста и спасението во Исуса Христос.

Внимавајте на времето! Тоа нека ни донесе нови благослови во Новата 2006 година и тоа нека биде време за спасение за секој кој себе се нарекува Божје дете!

Томе Трајков

Поглед на Христијанската адвентистичка црква

Списанието Адвентистички Поглед е гласило на Христијанската адвентистичка црква и има за цел да им помогне на верниците духовно да созреаат и да јакнат; да ги ослободат своите скриени потенцијали и љубов кон Бога; да постави предизвик пред нив - да излезат и да го променат светот околу себе; да ја доживеат полнината на живот со Бога и таа полнина да ја поделат со ближните; да ги помести границите на интересирање на верниците на Црквата и да ги води кон подлабока заедница со Бога, подлабока заинтересираност за Црквата и поголема ангажираност во нејзините програми и мисија; да предложи практични чекори во примената на Христијанските начела и вредности кои што ги застапува.

АДВЕНТИСТИЧКИ ПОГЛЕД
Број 8-9/2004

Излегува повремено

Издава:

Управниот одбор на
Христијанската
адвентистичка Црква во Р.
Македонија

Главен и одговорен уредник:

Томе Трајков

Ликовно графичко уредување:

Денис Тенев

Лектура:

Анета Тенева

Адреса на редакцијата:

Ул Влае 42
1000 СКОПЈЕ

Тел/факс:

+389 2 20 48 038

Е-маил:

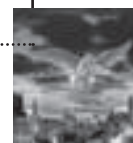
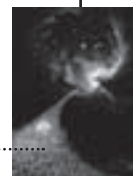
mmskopje@unet.com.mk
tomehac@mt.net.mk

Ракописите и дискетите не
се враќаат.

Содржина

- Стр. 04 - доктрина:
КАКО И ЗОШТО ЌЕ ДОЈДЕ
ВОСКРЕСНАТИОТ ИСУС
- Стр. 09 - археологија:
ЕГИПЕТ
- Стр. 12 - убавина и здравје:
УБАВИНАТА ВО БЛАЖЕНСТВАТА
- Стр. 14-16 - известување од Генерална:
ПРОМЕНЕТИ ВО ХРИСТА
- Стр. 17-23 - вести од нашите Цркви:
- Стр. 25 - катче за жените:
ЖЕНАТА ВО СЛУЖБА НА БОГА
- Стр. 27 - од генерална...:
РАДОСТА ЗА ХРИСОВОТО ДОАЃАЊЕ
- Стр. 29 - од генерална...:
СО ДОБРАТА ВЕСТ
- Стр. 32 - од генерална...:
АКО СТЕ МОЈ НАРОД
- Стр 35 - искуство:
ЧУДЕСНО ОЗДРАВУВАЊЕ
- Стр. 36 - историја:
ЛЕКАРОТ И МИСИОНЕРОТ
ГАРАБЕТ ЈЕРАМ

КАКО И ЗОШТО ЌЕ ДОЈДЕ ВОСКРЕСНАТИОТ ИСУС?

Самуел Бакиоки

Начинот на Христовото доаѓање

Христовото доаѓање ќе биде
лично

Новиот завет тврди дека Христовото доаѓање ќе биде лично, видливо, изненадно, славно и триумфално. Без сомнение, Христовото доаѓање ќе биде лично. Додека го гледале Господа како се издигнува на небото, учениците биле охрабрани од двајца ангели: “Галилејци, зошто стоите и гледате во небото? Овој Исус кој од вас се вознесе на небото, ќе дојде така како што го видовте да оди на небото” (Дела 1,11).

Овој стих сосем јасно покажува дека воскреснатиот Господ, кој се вознел на небото како личност, така повторно ќе се врати на Земјата. Ќе се врати лично како што било неговото заминување. Многу либерални теолози го отфрлаат ова јасно учење, па духовно го толкуваат и неговото вознесение и второто доаѓање. Според нив, вознесението е едноставно визионерски приказ на Христовото високо ниво на постоење. Исто такво толкување даваат и за Христовото враќање, за кое сметаат дека е поголем одраз на неговата духовна сила во светот. Тие веруваат дека Христос лично нема да се врати на Земјата, но ќе врши сè поголемо духовно влијание врз човечкиот род.

Спиритуализацијата на второто Христово доаѓање занемарува мошне јасни описи на неговото лично доаѓање. Во Филипјаните 3,20.21 Павле пишува: “Го очекуваме Спасителот Господ

Во Откровението Јован ја прикажува слабата на Христовото враќање на особено граматичен начин споредувајќи го со јавач на бел коњ кој блеска со слаба, кого го следат небесни војски “облечени во бел, чист лен”, и кој го носи името “Цар на царевите и Господар на господарите” испишано на “својата наметка - околу бегрото”

Исус Христос, кој ќе го преобрази нашето понижено тело - да се сообрази со неговото славно тело.” А во 1. Солунјаните 4,16 апостолот вели: “Зашто самиот Господ ќе слезе од небото, на заповед, со глас на архангел и со Божја труба, и мртвите во Христос ќе воскреснат први” (спореди со Колошаните 3,4; 1, Коринќаните 15,22; Тит 2,13). Ваквите текстови јасно се спротивставуваат на толкувањето за духовната природа на Христовото доаѓање. “Сам Господ” ќе “слезе” од небото, а не неговата сила.

Христовото доаѓање ќе биде
видливо

Тесно поврзано со личниот и физичкиот карактер на Христовото доаѓање е неговата видливост. Таа е својствена за двата збора кои обично ги користиме за да го опишаме неговото доаѓање, имено, *parousia* - доаѓање и *epiphaneia* - јавување, појавување. Овие изрази не опишуваат

внатрешно, невидливо духовно доживување, туку реален состанок со видлива личност.

Посланието до Евреите објаснува како Христос, кој “кон крајот на вековите... се јави еднаш, за да го отстрани гревот со жртвување себеси... ќе се јави втор пат не заради грев, туку за спасение на оние кои нестрпливо го очекуваат” (Евреите 9,26.28). Оваа споредба покажува дека Тој ќе се појави по втор пат, онака како што се појавил и првиот пат.

Сам Исус не оставил никакви сомневања во врска со видливоста на своето второ доаѓање. Ги предупредил учениците дека тајното доаѓање е измама, и го споредил со видливоста на молњата што “излегува од исток и свети до запад” (Матеј 24, 26.27). Христос додал: “Тогаш на небото ќе се јави знакот на Синот Човеков. Тогаш ќе проплачат сите племиња на земјата и ќе го видат Синот Човеков како доаѓа на небесните облаци, со сила и со голема слава” (стих 30).

Во Откровението 1,7, со величествени зборови, нагласена е истата оваа вистина: “Еве, доаѓа со облаци и ќе го види секое око, дури и оние кои го прободоа, а сите земни племиња ќе тагуваат заради него.” Мислата дека Христовото доаѓање ќе биде невидливо, а видливо само за окото на верата, како што учат Јеховините сведоци, како и мислата за тајно Христово доаѓање со намера Црквата да ја одведе од земјата, како што учат многу диспензационалисти, стои наспроти библиското размислување. Апостол Јован укажува на видливоста на Христовото враќање како сигурност за нашето конечно

преобразување: “Но знаеме дека кога Тој ќе се појави ќе му бидеме слични, зашто ќе го гледаме онаков каков што е.”

Христовото доаѓање ќе биде неочекувано

Исто така, Христос ќе се врати неочекувано и ќе ги изненади луѓето. За да ја илустрира изненадноста на своето доаѓање, Христос ја споредува со изненадното уништување на потопот: “Како што во деновите пред потопот јадеа и пиеја, се женеа и мажеа до денот кога Ное влезе во ковчегот... така ќе биде и при доаѓањето на Синот Човеков” (Матеј 24,38.39).

Изненадниот и неочекуван начин на своето враќање Христос го илустрирал споредувајќи го со неочекуваното насилно влегување на некој крадец: “Ако домакиниот би знаел за време на која нокна стража ќе дојде крадецот, би блееа и не би дозволил да му се провали во куката” (стих 43). Заради своето изненадно и неочекувано доаѓање Христос ги повикал верниците постојано да бдеат: “Затоа и вие бидете подготвени, зашто Синот Човеков ќе дојде во час кога не се надевате” (стих 44; спореди со 1. Солуњаните 5,6).

Изненадноста на Христовото второ доаѓање не е спротивно на исполнувањето на знаците на крајот на времето, зашто, како што го обработив тоа на друго место,

(погледнете 1. Мојсеева 1,10.18.21.25.31) нивна задача е да поттикнуваат на постојана подготовка, а не да даваат сензационални прогнози. Знаците за крајот што ги дал Христос а новозаветните писатели ги објасниле, имаат поттикнувачка природа зашто се дадени со цел да ја зајакнат верата и надежта на верниците.

Христовото второ доаѓање ќе биде славно и триумфално

Со драматична спротивност на Христовото прво доаѓање, кога Христос дошол на нашиот свет како беспомошно Де-

тенце во едно зафрлено место, Тој ќе се врати како освојувач, во Божја сила и слава. Сам Исус го опишал своето второ доаѓање како видлива и сеопшта пројава на неговата моќ и слава. “Синот Човеков ќе дојде во славата на својот Татко, со своите ангели и тогаш секому ќе му возврати според неговите дела” (Матеј 16,27). Кога го опишува второто доаѓање, Павле делумно ги повторува Христовите зборови. “Зашто самиот Господ ќе слезе од небото на заповед, со глас на архангел и со Божја труба” (1. Солуњаните 4,16; спореди со Колошаните 3,4; Тит 2,13).

Во Откровението Јован ја прикажува славата на Христовото враќање на особено драматичен начин споредувајќи го со јавач на бел коњ кој блеска со слава, кого го следат небесни војски “облечени во бел, чист лен”, и кој го носи името “Цар на царевите и Господар на господарите” испишано на “својата наметка - околу бедротото” (Откровение 19,11-16).

Можеби најделотворна слика во Библијата која дава опис на славата и величието на Христовото доаѓање е токму онаа во која е речено дека “доаѓа на небесните облаци”. Сам Христос го употребил овој опис кога зборувал за своето доаѓање. На прашањето што му го поставиле учениците во врска со начинот на неговото враќање, Христос одговорил: “Е тогаш на небото ќе се јави знакот на Синот Човеков. Тогаш ќе проплачат сите

племениња на земјата и ќе го видат Синот Човеков како доаѓа на небесните облаци, со сила и со голема слава” (Матеј 24,30).

За време на сослушувањето пред првосвештеникот, Христос објавил: “Но, Јас ви велам: ‘Отсега ќе го гледате Синот Човеков како седи оддесно на Силата и како доаѓа на небесните облаци’” (Матеј 26,64). Истите зборови ги наоѓаме и во Откровението: “Еве, доаѓа со облаци и ќе го види секое око, дури и оние кои го прободоа, а сите земни племениња ќе тагуваат заради него” (Откровение 1,7).

Ваквиот опис можеме да го најдеме и кај старозаветните пророци, особено кај Даниел, кој напишал: “Гледав во нокни виденија: и ете на небесните облаци доаѓа како Човечкиот Син... Нему му беше предадена власта, честа на царството” (Даниел 7,13.14; спореди со Јоил 2,2; Софонија 1,14-18). Зошто е Христовото доаѓање поврзано со облаци? Богатото значење на зборот “облаци” во библиската историја укажува на три можни причини.

Христовото доаѓање на облаци навестува, најпрво, дека тоа ќе биде единствена, видлива манифестација на божествената моќ и слава. Бидејќи облаци претставуваат кола на Божјата слава (Псалм 104,3) и Бог ги користи нив за да ја прикаже својата славна присутност (1. Мојсеева 2,14.15), тие сообразно го изразуваат величеството и сјајот кои ќе го следат Христовото доаѓање.

Христовото доаѓање на облаци укажува и на исполнувањето на Божјиот сојуз според кој ќе ги награди верните, а ќе ги казни неверните. Сојузот што го направил Бог со Ное после потопот, кога поставил “виножито во облакот” (1. Мојсеева 9,13), и водството кое му го вестил на својот народ, дека со помош на облаци ќе го води низ пустината, конечно ќе се оствари кога Тој ќе се појави на облаци при неговото второ доаѓање, кога верниците ќе го завршат својот поклонички пат, и кога Спасителот ќе ги дочека со добре дојде во Ветената земја каде ќе најдат свој траен одмор.

Облаци кои го најавуваат Христовото доаѓање воедно се и весници за казна и смрт за неверниците. Пророците го опишуваат појавувањето на големиот Господов ден како “ден на мрак и

наоблаченост" (Софонија 1,15; спореди со Јоил 2,2). Уште од времето на излегувањето од Египет облаците во Библијата претставуваат ветување дека Бог ќе ги заштити верниците, а воедно и предупредување дека ќе ги казни неверниците.

Господовото доаѓање на облаци укажува и на радосното соединување со Христа и со верниците од сите времиња. Павле објаснува дека воскреснатите и преобразени свети ќе бидат заедно однесени "на облаци, во воздух, во пресрет на Господа и така засекогаш ќе бидеме со Господа" (1. Солунјаните 4,16.17). Овде прикажаните облаци се опишуваат како место на кое ќе се оствари средба со Господа и со верните од сите времиња. Токму како што Израелците ја доживувале божествена близина и мок живејќи "под облак" и сите биле крстени "во облак" (1. Коринќаните 10,1-5), така спасените ќе ја доживеат Христовата близина и мок за време на големата средба на облаци при Христовото второ доаѓање. Облаци на доаѓањето овде прикажуваат место на преобразување за сите верници, место на кое почнува вечната заедница на верниците.

Овие карактеристики на Христовото доаѓање како лично, видливо, изненадно, славно и триумфално мора да го сметаме за слаби обиди да се опише највеличествениот настан кој човечките суштества наскоро ќе го доживеат.

Целта на Христовото доаѓање

Довршување на откупувањето

Зошто е потребно Христос да се врати? Основниот одговор гласи: Да го доврши делото на откупување кое го започнал со своето отелотворување. Божјата победа над силите на злото остварена е со два големи настана: со отелотворувањето и со второто доаѓање.

Оваа победа во два чекора Оскар Кулман аналогно ја соопшета на сојузниците над нацистичка Германија (Oskar Kulman, *Salvation in History*, prevod S. G. Sowers /New York, 1967/, стр. 84). Овие два чекора на победа се познати како Ден Д и Ден В. Денот Д е победа позната по успешното стапну-

вање на сојузниците на брегот на Нормандија, со кое е направен пресврт на војната. Иако, пред германската војска конечно да капитулира, претстоеле уште поогорчени битки, сепак, тогаш бил зададен решителен удар и токот на војната бил променет. Денот В претставува формално предавство на германската војска и прославување на победата што настапила.

Со својот победоносен живот, со смртта и воскресението, Христос му задал голем удар на сатанското царство (Ден Д). Павле тоа го кажува вака: "И ги разоружа началствата и властите и јаво ги изложи победувајќи над нив во тоа" (Колошаните 2,15). Од Педесетницата па наваму, на светот му се навестува Евангелието за Божјето царство и сè поголем е бројот на оние кои се ослободуваат од сатанската власт и кои преминуваат во Христовото царство. Иако сатаната претрпел решавачки пораз, тој сè уште не е уништен. Неговите сили сè уште се присутни меѓу нас. Омраза, насилства, злосторства, прогонства и војни, сè уште се наше болно секојдневие. Затоа е потребно Христос да се врати и да "ги положи сите свои непријатели под своите нозе" (Ден В). "Смртта ќе биде уништена како последен непријател" (1. Коринќаните 15,25.26).

Непријателот на Божјето царство е духовен непријател кој влијае врз човековиот ум и неговите постапки. Конечна победа против демонските сили може да биде извојувана само со божествена интервенција. Намера на Христовото враќање е да ја открие својата скриена мок уништувајќи ги сите облици на злото и злите луѓе, и да го воспостави своето вечно царство на мир и праведност.

Откуп на откупените

Повеќе пати во текот на својата служба Христос објавувал дека примарна причина за неговото враќање е да ги собере сите негови откупени деца (Матеј 24,31; 25,32-34) и, како што кажал, "да бидете и вие каде што сум и јас" (Јован 14,3). Тоа што Христос ќе се врати по нас зашто толку многу сака да бидеме со него, би

требало да биде причина нашето срце да потскокнува од радост на помислата дека ќе бидеме со него. Христовото доаѓање е толку тесно поврзано со собирањето на спасените, што Павле во еден здив зборува за доаѓањето на "нашиот Господ Исус Христос и за нашето собирање околу него" (2. Солунјаните 2,1).

Невозможно е да замислиме колку ќе биде величествен тој настан кога откупените од сите времиња ќе се соберат околу Спасителот. Како што Христос ги испратил своите следбеници да сведочат "сè до крајот на земјата" (Дела 1,8), така ќе ги испрати своите ангели "и ќе ги собере своите избрани од четирите ветра, од крајот на земјата до крајот на небото" (Марко 13,27). Ниту еден верник нема да биде изоставен. При посетата на

некој државник малкумина од нив ја имаат таа чест да му изразат добре дојде. Сите верни кои некогаш живееле на оваа земја, било млади или стари, образовани или необразовани, богати или сиромашни, црни или бели, ќе имаат учество во таа голема прослава кога Христос ќе

дојде.

Какви ќе бидеме на небото?

Како ќе изгледаат луѓето во идниот свет? Дали спасените ќе станат во своите тела што ги имаат денеска или ќе добијат сосем поинакво нематеријално тело? Дали ќе бидат истите личности какви што биле на Земјата или ќе станат нешто друго?

Етеричната визија на рајот повеќе е вдахната со грчки филозофски дуализам отколку со библски реализам. Материјалните состојки на овој свет Грците ги сметале за зли. Нивна цел била да достигнат духовно ниво во кое нивните души, ослободени од физичкото тело и материјалниот свет, ќе можат да уживаат во вечното блаженство.

Меѓутоа, Библијата потврдува дека Бог физичкиот свет го создал добар (види 1. Мојсеева

1,10.18.21.25.31). Целта на откупувањето не е ослободување на духовните души од оковите на физичкото тело и материјалниот свет, туку обнова на целокупниот создаден свет во неговото првобитно совршенство. “Новото небо” и “новата земја” (Исаија 65,17; Откровение 21,2) не се некој оддалечен и беззначаен свет некаде во вселената. Тоа се сегашното небо и сегашната земја, но обновени во состојба на истото она совршенство што го имале при создавањето.

Телесно или духовно?

Дали луѓето во новиот свет ќе имаат физичко тело слично на сегашното или тоа ќе биде сосем поинакво духовно тело? Апостол Павле го разгледувал токму ова прашање:

“Но, некој ќе праша: „Како воскреснуваат мртвите? И во какво тело ќе дојдат?“ Неразумеен човеку, она што го сееше ти, не оживува, ако не умре. И што сееш не го сееш телото што ќе биде; туку голо зрно, било пченично или од нешто друго. А Бог му дава тело, какво што сака; и на секое семе, негово тело” (1. Коринќаните 15,35-18).

Со други зборови, како што Бог му дава тело на секое семе кое се сее, така ќе им даде тело на сите оние кои се погребани.

Павле понатаму ја развива оваа аналогија за семето и ни дава јасен опис на континуитетот и дисконти-

нуитетот меѓу сегашното и идното тело.

“Така е и со воскресението на мртвите; се сее во распадливост, воскреснува во нераспадливост; се сее без чест, воскреснува во слава; се сее во слабост, воскреснува во сила; се сее природно тело, воскреснува духовно тело.”

За да ја објасни разликата меѓу нашето сегашно тело и идното воскреснато тело, овде Павле се занимава со четири спротивности. Овие спротивности се однесуваат и на телото на верните кои ќе се “преобразат” за време на Христовото враќање - ќе се преобразат без да вкусат смрт.

Прво, нашето сегашно тело е пропадливо, подложно на болести и смрт. Но, нашето воскреснато тело ќе биде непропадливо, повеќе нема да биде подложно на болести и смрт. Второ, нашето сегашно тело понижено заминува во гроб. Но, нашето воскреснато тело ќе ја искуси славата на внатрешната и надворешната преобразба. Трето, нашето сегашно тело е слабо, бргу се заморува. А нашето воскреснато тело ќе биде исполнето со неограничена сила. И четврто, нашето сегашно тело е физичко. Меѓутоа, нашето воскреснато тело ќе биде духовно.

Оваа последна спротивност мнозина ги навела да поверуваат дека нашето воскреснато/преобразено тело ќе биде “духовно” во смисла дека ќе се состои од нефизички, нематеријални состојки, какви и да се тие. Дали

Павле верувал - и дали Библијата учи - дека во идниот свет верниците ќе примат тела кои ќе бидат целосно лишени од физичка материја?

“Духовно” воскреснато тело

Фактот дека многу христијани денеска сметаат дека единствено “духовното тело” може да биде дел од новата “небесна средина”. Оваа распространето верување се темели на претпоставката дека Бог оваа земја ќе ја осуди на вечна пустош, а на нејзино место ќе стави нов “небесен”

свет соодветен за престојување на духовните светци.

Меѓутоа, оваа претпоставка поставува сериозни сомнежи во врска со Божјата мудрост. Според таа претпоставка Тој ја создал оваа планета за подоцна да открие дека не е идеално место за вечно живеење на спасените. За да го реши овој проблем, Бог сега мора да создаде нова, нематеријална “небесна планета” и да ги пренесе воскреснатите верници во “духовни тела” соодветни за таквата средина.

Сите оние кои веруваат во Божјето сезнаење и непроменливост, ваквото размислување сигурно ќе го сметаат за смешно. Човечките суштества кои учат по пат на обиди и грешки мораат да менуваат модели и структури. Но таквите методи не можат да се вклопат во учењето за бесконечниот Бог кој од почетокот го познава крајот. Библијата потврдува дека овој материјален свет при создавањето бил “мошне добар” и нема причини подоцна да биде прогласен за “мошне лош.”

Грчките филозофи ја сметале оваа мисла за воскресение на мртвите како апсурдна и навредлива. Верувале дека физичкото тело и материјалниот свет се зли и затоа треба да се отфрлат со смрт. Верувале дека само бестелесната душа ја преживува смртта на телото.

Без сомнение, овој дуалистички поглед на човековата природа и судбина влијаел на некои христијани во Коринт. Затоа Павле прашал: “Со кое право некои меѓу вас тврдат дека нема воскресение на мртвите?” Оваа заблуда ја побил потврдувајќи го воскресението на телото. Ова учење е најсилен доказ во прилог на континуитетот меѓу сегашниот живот и животот кој ќе дојде.

Водени од Духот

Некои луѓе се противат на идејата за континуитет зашто Павле сегашното “физичко” (грчки: *psychikos*) тело се спротивставува на идниот “духовен” (*pneumatikos*) воскреснато/преобразено тело. За нив оваа спротивност покажува дека воскреснатото тело повеќе нема да се состои од месо и крв. Но Павле со изразот “духовно” не мислел на “бестелесно”. Тоа се гледа од неговите споредби на овие два збора во истото послание - “физичко” ➤

(psychikos) и “духовно” (pneumatikos) - кога зборува за сегашниот живот: “А душевниот [‘природен’ (psychikos)] човек не го прима она што доаѓа од Божјиот Дух, зашто тоа е безумство за него.

Грчките филозофи ја сметале мислата за воскресение на мртвите за апсурдна и навредлива.

И не може да го разбере, зашто за тоа треба да расудува на духовен начин. Духовниот човек (pneumatikos) пак, испитува сè, а него никој не го испитува” (1. Коринќаните 2,14.15).

Очигледно е дека во овој отсечок “духовниот човек” не значи и бестелесен човек. Наместо тоа, означува лице со кое управува Светиот Дух, а не телесните нагони. Овде не станува збор за антрополошки дуализам меѓу “физичката” и “духовната” природа, туку за моралната разлика меѓу животот со кој управуваат грешни желби.

На друго место апостол Павле пишува: “Но вие не сте телесни, туку духовни, ако Божјиот Дух навистина живее во вас” (Римјаните 8,9). Сигурно е дека тој не сакал изрозот “не сте телесни” да значи дека оние на кои им пишувал го отфрлиле своето физичко тело. Наместо тоа, сакал да каже дека, дури и во овој сегашен живот, со нив управуваат духовни, а не световни вредности (Римјаните 8,4-8). Ова сознание ни помага да го разбереме тврдењето на апостол Павле дека “телото и крвта не можат да го наследат Божјето царство” (1. Коринќаните 15,50). Оваа изјава едноставно покажува отсуство на природните грешни склоности во сегашниот живот, зашто откупениот се наоѓа под целосно водство на Светиот Дух.

Воскресение на телото

Според тоа, што значи “воскресение во тело”? Библиските писатели знаат, а исто и ние, дека тоа не може да значи рехабилитација на нашето сегашно физичко тело - прво, затоа што многу тела се болни и деформирани, и второ, затоа што со смртта се распаѓаат и се враќаат во правта (Види Псалм 104,29; Проповедник 3,20; 1. Мојсеева

3,19).

Според библиското холистичко сфаќање на човечката природа, изразот “тело” е едноставно синоним за “личност”. На пример, кога Павле ги повикува верниците своите тела да ги прикажат “како жива и света богоугодна жртва” (Римјаните 12,1) тој несомнено мисли на целокупната личност. Според тоа, да се верува во воскресение дека целиот јас како човек - она што сум - ќе биде обновен во живот. Тоа не значи дека ќе станам поинаков отколку што сум сега. Накратко, тоа значи дека сам Бог се обврзал да ја сочува мојата личност и мојот карактер.

Библијата ни дава гаранција за тоа чување на нашата личност со сугестивни слики на “книги” во кои се запишани нашите имиња, мисли, ставови и постапки (Филипјаните

4,3; Откровение 3,5; 13,8; 17,8; 20,12).

Во Светото писмо името ја претставува личноста, како што е тоа случај со различните имиња со кои е прикажан Божјиот карактер. Тоа покажува дека Бог чува точна слика за карактерот на сите луѓе што живееле на оваа планета.

Секој верник развива свој единствен карактер како последица на борбите, поразите, разочарувањата, победите и растењата во милоста што ги доживува. Тоа значи дека, при самото воскресение, можноста за “реплицирање”

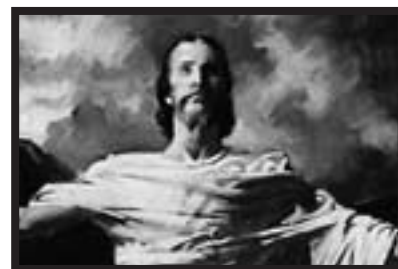
на луѓето, за сите да изгледаат, да постапуваат и да мислат еднакво, е незамислива. Како што не постојат две исти личности со иста ДНК, така нема ни двајца христијани со ист карактер.

Некои практични заклучоци

Според тоа, да веруваме во воскресение/преобразување на телото, значи да веруваме дека ќе бидеме во состојба да ги препознаеме своите мими. Често се случува, кога ги сретнуваме нашите колеги и колешки од средно школо после триесет години, да не можеме да ги препознаеме дедека не ни проговорот. А потоа сфаќаме кои се, зашто нивната личност не се променила. Сè уште се тоа истите луѓе што сме ги познавале пред многу годни. Истото начело вреди за препознавање на нашите воскреснати драги. Ќе ги препознаеме, не затоа што ќе изгледаат толку млади или стари какви што биле кога сме ги видели последен пат, туку затоа што Бог ги сочувал и ги воскреснал нивните единствени особини.

Исто така, тоа покажува дека уште денес ја обликуваме нашата личност и нашиот карактер кој ќе го имаме низ сета вечност. Оваа значајна вистина не поттикнува да ги негуваме сите сили со кои Бог не обдарил, со цел да го оспособиме нашиот карактер за да му служиме на Бога, не само во овој, туку и во свет што треба да настапи.

Накратко речено: Луѓето во идниот свет ќе имаат физички тела како овие денеска, но без ограничувањата на гревот, болеста и смртта. Бог нема намера да ги отстрани недостатоците на она што веќе го создал и да направи поинакво, нефизичко, “духовно” создание. Наместо тоа, сè што е создадено Тој ќе го обнови да биде совршено како во почетокот. Она што било “мошне добро” при создавањето, ќе се покаже “мошне добро” и после конечната обнова. □

МИНАТОТО ЗБОРУВА ЗА ИДНИНАТА ЕГИПЕТ

Џон Дин

Во Египет се извршени, а и понатаму се вршат чудесни откритија кои ја осветлуваат историјата, културата и дострелите на старите народи. Бројните откритија овозможуваат споредби со библиските извештаи и фрлаат дополнителна светлина врз сигурноста на библиската историја и библиските пророштва.

Од воен аспект, походот на Наполеон на Египет претставувал неуспех. Меѓутоа, Наполеон, повел со себе 120 научници и уметници кои ги испитале древните археолошки наоѓалишта и собрале предмети од археолошко значење. Вршејќи ископувања во близината на малечкиот град Розета, офицерот Бушар открил плоча од црн базалт долга околу 1,2 метри и широка 75 сантиметри. На неа бил напишан декретот на Птоломеј V на три писма - хиероглифско, “грчко” (коице) и демотско. Благодарение на тоа, францускиот научник Жан - Франсоа Шамполион успеал да ги дешифрира со хиероглифското писмо врежаните текстови на сидовите на храмовите, на палатите и гробниците во цел Египет.

Пирамидите во Гиза

Најпознатото чудо на стариот Египет, пирамидите во Гиза, спаѓаат меѓу најголемите кога и да е изградени споменици и претставуваат најзначајно од седумте чуда на стариот свет. Постојат многу пирамиди на

западниот брег на реката Нил, вклучувајќи ја скалестата пирамида на фараонот Џосер, изградена околу 2780. година пред Христа. Меѓутоа, ниту една од нив не може да се спореди со трите големи пирамиди и со огромната сфинга во Гиза.

Големата Кеопсова пирамида била висока 146,6 м, што одговара на висината на една модерна деловна 40-катница. Сите се согласуваат дека конструкторите на пирамидите биле луѓе со исклучително знаење и способности. Денешните каменоресци се восхитени од прецизноста со која е обработуван каменот во Египет. Градењето било толку прецизно, што нивото на редовите на камените блокови во должина од 200 метри не отстапува повеќе од два сантиметри. Сепак, пирамидите се градени само како гробници, телата на кралевите да бидат наполно безбедни.

Сфингата

Џиновската сфинга во Гиза

била составен дел на целиот комплекс што го изградил кралот Кефрен. Во Египет има илјадници сфинги, но оваа им е “прабаба” на сите. Изградена е околу 2650. година пред Христа, и е висока 20 и долга 73 метри. Со исклучок на шепите, таа е изделкана од еден голем камен блок.

Околу 1000 години откако градителите ги одложиле своите алатки, Тутмос IV го исчистил песокот од нејзините шепа и меѓу нив поставил гранитна плоча со еден натпис. Во текстот стоело дека тој, иако не бил престолонаследник, сепак неочекувано станал фараон. Што се случило со законскиот наследник? Бидејќи Египќаните не ги бележеле празниците, не можеме да очекуваме одговор да најдеме во Египет. Библијата во

Втора книга Мојсеева во 12. И 14. Глава не известува дека еден таков настан се одиграл околу 25 години пред да се појави Тутмос IV. Во тоа време првенецот на фараонот, престолонаследникот, умрел во десетата поразија, во поморот

што го снашол Египет - додека тогашниот фараон го загубил животот гонејќи ги избеганите Израелци. Меѓу тие два извештаја постојат интересни паралели.

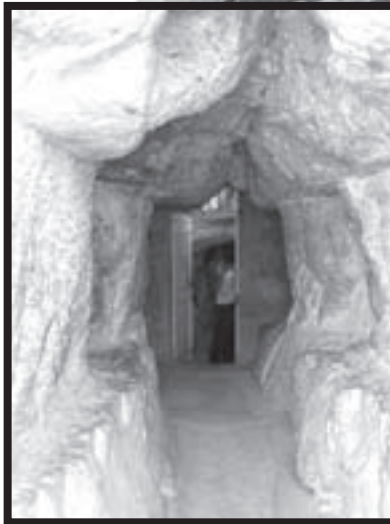
Во долината на Нил настапува криза

Главниот град на Египет, Каиро, е еден од десетте најголеми градови на светот. Египетските градови се пренаселени и бројот на жителите нагло се зголемува. Во својата книга "Подготовка за дваесет и првиот век", Пол Кенеди кажува дека најголем проблем со кој се соочуваат светските водачи - е како треба да се употреби технологијата на развиените земји за да се совладаат проблемите на експлозивниот пораст на населението во земјите во развој. Се проценува дека до 2025 година на земјата ќе живеат меѓу 7,6 и 9,4 милијарди жители. Тоа ќе предизвика нов недостиг од храна и вода, умирање од глад, од социјални немири, од присилна миграција и од вооружени судири. Пол Кенеди кажува дека најважни фактори што влијаеле врз подготовката на некоја нација да одговори на тие предизвици се културните и општествените ставови како и религиозните убедувања.

Опстанокот на Египет е поврзан со реката Нил. Кога не би постоел Нил, не би постоел ниту Египет, зашто животт на Египќаните се одвива по должината на оваа река. Сепак, загадувањето на животната средина станува сè поголем проблем. Јужно од Асуан, меѓу 1960 и 1971 година, е изградена висока брана. Иако ги спречува катастрофалните поплави, иако ја сочувала економијата на земјата од пропаст за време на природните суши, таа носи и одредени проблеми. Секоја година зад сидовите на браната се таложат 120.000 тони тиња - тиња која некогаш ги хранела и влијаела врз формирањето на бреговите и ја градела делтата на Нил. Денеска земјоделците употребуваат вештачки гудрива кои реката уште повеќе ја загадуваат. Египет не е веќе земја богата со вода. Нил мора да биде заштитен. Чистата, таза вода е глобален проблем.

Трска за папирус

Египќаните можеби се први производители на хартија. Ја правеле од трска што растела

во мочуриштата на Нил. Зборовите "Библија" и "хартија" се изведени од грчките имиња на таа билка, *byblos* и *paperus*. Влакнестиот омот на билката се сече надолжно во тенки ленти кои потоа се редени една врз друга. Преку нив, под прав агол, се ставени нови ленти. По обработката со еден раствор, чијшто составен дел бил и каучукот, таквите листови се пресувани, сушени на сонце и пеглани - така настанала прочуената древна хартија за пишување.

Поради загадувањето на животната средина, сушите и растителните болести, прочуената папирес-трска речиси наполно исчезнала од реките во Египет. Пишувајќи за пропаста на Египет и за неговата несреќна судбина, библискиот пророк Исаија кажува: "Ќе пресушат разделниците на египетската река. Ќе овене трската и рогозот и сето зеленило покрај Нил; сите посеви покрај Нил ќе се исушат, ќе пропаднат, ќе се распрснат, ќе исчезнат. Рибарите ќе тажат, ќе ридат сите што фрлаат јадица во Нил, ќе жалат оние што оптегаат мрежа во водата" (Исаија 19,6-8).

Мемфис

Во својата книга "Илјада

милји низ Нил" на стр. 97-99, Амелиа В. Едвардс напишала: "И тоа е сè што останува од Мемфис, најстариот меѓу градовите: неколку купишта смет, десетина или малку повеќе искршени статуи и името!... Каде се оние горди урнатини кои уште во средниот век заземале простор за чиешто совладување, според проценката, било потребно половина ден патување да се премине од едниот на другиот крај?"

Од времето на старото царство (2.700. година пред Христа) па се до тринаесеттиот век по Христа, Мемфис или Ноф бил огромна метропола од големо значење. Според наводите на историчарите, градот се сметал за речиси неуништив. Меѓутоа, тој денеска буквално не постои, исчезнал - со што е исполнето претскажувањето на еден еврејски пророк: "Господ Бог зборува вака: 'Ќе ги разурнам идолите и ќе ги истребам лажните богови во Мемфис'" (Езекил 30,13).

Горен Египет

Во Горен Египет практично никогаш не паѓа дожд. Тоа објаснува зошто во старо време Нил бил почитуван како божество, а и зошто непроценливите египетски богатства се толку добро зачувани.

Теба била најважен град во Горен Египет, кој настанал во 16 век пред Христа и бил главен град на Египет. Таму се изградени храмовите-близнаци Луксор и Карнак. Владетелите, како што биле Тутмос III, Хатшепсут и Рамзес II, ги доградувале тие зданија се додека храмот во Карнак не станал најголем храмски комплекс

во Египет. Тој славен период на градба уследил по доминацијата на Хиксите над Египет. Хиксите во Египет вовеле коњи и кочи. Тие биле семитски и индоевропски хуритски народ. Можно е во периодот на нивното владеење Јосиф да бил продаден и како роб одведен во Египет. Веројатно токму поради сродноста на тој народ со Евреите, Јосиф бил прифатен и издигнат на највисока положба во земјата. Тие живееле во Долен Египет и од таму владееле со земјата. Јосиф своите роднини ги сместил во тоа подрачје, во земјата Гесем.

По протерувањето на Хиксите од Египет, Евреите станале робови. Натписите од гробницата на војникот Ахмос, припадник на војската на истоимениот фараон, кој го ослободил Египет од Хиксите, изнесуваат подробности за тоа како тој поседувал еврејски и семитски робови. Тутмос I спомнува користење на семитски робови. Од тоа може да се претпостави дека родителите на Мојсеја во тоа време биле одведени во Теба. Мнозина веруваат дека токму ќерката на Тутмос I, кралицата Хатшепсут,

како значајна личност која подоцна 20 години владеела со Египет, го нашла и го одгледала Мојсеја (види 2. Мојсеева 2,1-10).

На сидовите на старата Теба и денеска постојат натписи во кои се зборува за големите потфати и освојувања, но никогаш и ниту во еден за поразите на кралевите и кралиците што живееле во тоа славно време. Неколку натписи содржат интересна врска со извештајот од Библијата. Фараонот Сисак стапил на египетскиот престол околу 950. година пред Христа, но не се осмелувал да го нападне Израел во времето на мокниот цар Соломон. Меѓутоа, по смртта на Соломона, во времето

е запишан на сидот на храмот во Карнак и во Библијата во 1. Царевите 14,25.26.

Чудесни откритија

Иако во Долината на кралевите постојат 64 гробници, најпрочуена е гробницата на кралот дете Тутанкамон. Неговата гробница е единствена која не е ограбена од модерното време. Колку точно богатство било сместено во другите гробници никогаш не можеме да дознаеме затоа што, за жал, итрината на ограбувачите ја надминала вештината на конструкторите на гробниците. Тутанкамон живеел кон средината на четиринаесеттиот век пред Христа. Умрел кога имал 18 години и тогаш, заедно со своето богатство, е закопан во Долината на кралевите. Самоукиот археолог Хауард Картер ја пронашол гробницата во 1922

на Ровоама, Сисак извршил инвазија на Ерусалим и од него го однел богатството што го собрал Соломон за време на својот живот. Извештајот за неговиот напад

година, и пронајдените богатства се изложени во Каирскиот музеј.

Во Египет се извршени, а и понатаму се вршат чудесни откритија кои ја осветлуваат историјата, културата и дострелите на старите народи. Бројните откритија овозможуваат споредби со библиските извештаи и фрлаат дополнителна светлина врз сигурноста на библиската историја и библиските пророштва. □

УБАВИНАТА ВО БЛАЖЕНСТВАТА

Сакате ли да бидете здрави и убави?
Огроборот сигурно е - да! Во Библијата постои
еден прекрасен рецепт кој ни обезбедува
духовно здравје и убавина, а тоа е рецептот на
блаженствата.

Една од најчесто повторуваните фрази на денешнината е “Да се биде здрав!” Насекаде слушаеме за тоа како да постигнеме добро физичко здравје: да имаме избалансирана исхрана, редовно да вежбаеме, доволно да спиееме... Исто така, рекламите ни прикажуваат луѓе со здрав изглед и ние се стремиме да бидеме како нив.

Често размислуваме за “здравјето” во физичка смисла, меѓутоа, забораваме или ја занемаруваме нашата духовна состојба. И, ако сме сосредоточени само на физичкиот изглед, нашите напори се безвредни.

Нам ни е потребно да го негуваме и нашиот духовен живот. Во својата проповед на Гората на блаженствата Исус ни дава еден од најголемите рецепти за да уживаме духовно здравје и убавина - БЛАЖЕНСТВАТА.

**Здрави се бедните во дух,
бидејќи е нивно небесното царство.**

Кога сме во депресија или пак се чувствуваме духовно слаби, можеме да имаме мир во сознанието дека Божјиот план за нас е совршен; дури и тогаш кога не го разбираме. Бог има разработено детален план за нашиот живот (Еремија 29,11).

Кога е нашето срце скршено, ние можеме слободно да му се предадеме на Бога, да бидеме подготвени да ја следиме неговата волја и да му дозволиме Тој да нè води. И Тој ќе го стори тоа!

**Здрави се оние кои тагуваат,
бидејќи ќе бидат утешени**

За да останеме во здрава духовна форма треба да се покаеме за нашите гревови. Кога се каеме, ние тагуваме поради миговите кога сме го повредиле срцето на нашиот Спасител. И токму тука ние имаме прекрасна вест - сам Исус ќе нè утеша. Исаија 61,1 е пророштво за Месија кое кажува дека Тој ќе го излечи нашето скршено срце.

Здрави се кротките; тие ќе ја наследат земјата!

Кротоста подразбира да бидеме слободни од горделивоста и себичноста. Кога Христос живеел на оваа земја, Тој ги почитувал и ги сакал другите луѓе. Никогаш не мислел дека е подобар од нив. Наместо тоа, тој им служел на сите кои биле околу него.

Кога ние се ослободуваме од самобендисаност, суетност и вообразеност, ние навистина можеме да бидеме поблиску до Господа.

**Здрави се оние кои гладуваат и жеднуваат за правда;
тие ќе бидат задоволени!**

Здравите луѓе секојдневно огладнуваат и стануваат жедни. Здравите христијани секојдневно копнеат за Бога во нивниот живот.

Дали некогаш сте морале да имате нешто? Обично, кога нешто многу сакате да го имате, вие веројатно ќе сакате го постигнете тоа.

Истото е и со нашиот однос со Бога. Кога се трудиме да ја исполниме наговата волја и кога сме гладни за неговата слава, тој ќе го исполни нашиот живот со смисла и цел.

**Здрави се милостивите;
бидејќи ќе бидат помилувани!**

Бидејќи живееме во немилосрден, груб свет, лесно е да се предадеме на лудилото кое владее околу нас. Тешко можеме да ги заштитиме нашите срца да не отврднат и да не станат бесчувствителни.

Сепак, ако сакаме да бидеме здрави христијани, треба да ги отвориме нашите души - да ги сакаме и да им проштаваме на ближните. Милоста е незаслужена љубов. Помилувањето е незаслужено проштавање.

**Здрави се чистите по срце;
бидејќи ќе го видат Бога!**

Колку страшна мисла - да се види Бог! Ако се нашите мисли и дела чисти, ние можеме да го гледаме него лице во лице.

Уште на оваа земја, здравиот христијанин ги чува своите мисли невини и неговиот ум е фокусиран на Христа. На тој начин ние можеме да ја прапознаеме Божјата рака во нашите животи, да го искусиме Божјето водство кое ги управува нашите чекори, и нè чисти од секое зло.

Здрави се миротворците,
бидејќи ќе бидат наречени
Божји синови!

Да се биде миротворец не значи ограничување само на целта да се запрат светските војни или битки. Постојат многу работи кои можеме да ги направиме најпрво во нашиот дом - да се избориме со расправиите и неслогите. И верувале или не, нашето духовно здравје понекогаш засилува кога се соочуваме со конфликтите и ни помага да ги надминеме.

Духовното миротворство ќе направи да го зачуваме мирот во нашите срца - мир кој доаѓа кога ја прифаќаме Божјата волја.

Здрави се оние кои се прогонувани заради праведност, бидејќи нивно е небесното царство!

За да останеме духовно здрави, ние мора да ги прифатиме последиците на живеењето во еден скршен свет. Исус сè уште ни ветува дека, кога сме потиштени, кога нè измачува некој проблем, Тој е тука да нè благослови и да ни даде сила да останеме во неговото царство. Прогонствата нè учат како да се соочиме со проблемите и притисоците. Дотолку повеќе, кога тежнееме да останеме на неговиот пат, и покрај надворешните непријатни околности, нашата награда нема да нè одмине.

Иако сме заболени од болеста наречена грев, Исус веќе ни обезбедил духовно здравје - своето спасение. И, додека Тој не дојде, ние можеме да уживаме изобилно духовно здравје и да имаме невидена убавина кога ги прифаќаме неговите рецепти за здрав духовен живот, дадени во Блаженствата. □

Пченицата

Пченицата денес е најважна житарка на светот. Во целиот свет од нејзиното брашно денес се печат илјадници видови најквалитетен леб и печива. Најважна е поради својот биохемиски состав и прехранбената вредност на зрното. Нема ниту една зрнеста житарка која содржи толку вредни прехранбени состојки како што има пченицата.

Зрното на пченицата се состои од три главни дела: обвивка, ендосперми и никулци. На обвивката отпаѓа 12,5%, на ендоспермот 86%, а на клицата 1,503% од вкупната тежина на зрното. Тие се разликуваат според хемискиот и минералниот состав. Ендоспермот, внатрешниот дел на зрното, содржи најмногу белковни и јаглени хидрати. Никулците содржат шеќер, скоро сета маснотија и најголемиот дел од витамините. Обвивката (или триците кои настануваат со просејување на брашното) богата е со витамини и минерални состојки, особено со витамини од групата Б.

Целото зрно пченица има 10,2% белковини, 70,7% јаглени хидрати и околу 2% масти. Минералните состојки изнесуваат вкупно 1,7% од што најмногу има фосфор (околу 50%), калиум (25-30%), магнезиум, калциум, железо и други елементи. Пченицата е единствена житарка во која има каротин (провитамин А), од витамините топливи во вода ги има скоро сите витамини, Е, Д и К топливи во масти.

Бидејќи концентрацијата на биохемиските состојки во поедини делови на пченичното зрно е различна, прехранбената вредност на поедини производи (грис, брашно, разни типови никулци, трици) е различна.

Заради тоа, разбирлива е препораката на многу научници, нутриционисти, дека природните состојки на пченицата оптимално се искористуваат само со употреба на целото зрно.

Развојот на современата индустрија не можел да го одмине ни лебот. Со векови човекот мелел брашно со помош на воденичен камен. Го мелел целото зрно и со просејување ги отстранувал триците за да добие бело брашно.

1830 година во Швајцарија е пронајден нов начин за мелење на пченицата. Наместо воденични камења воведени се седум редови челични валјаци, и при мелењето на зрната секој ред го вршел својот дел од задачата: првиот ред го кршел јадрото и ги одвојувал никулци од брашното, другиот го лупел средниот дел, додека последниот ред го мелел јадрото во бело брашно. Со отстранување на никулците, кои во својот состав содржат масла поради што зрната побргу се расипувале и привлекувале влага, брашното подолго време останувало свежо. Воденицата на валјаци која предизвикала револуција во таа индустрија, давала чисто бело брашно без никулци и без обвивка за полесно чување, но зрното било наполно обезвреднето.

Пченицата не е единствена житарка, но човекот на модерната цивилизација ги напуштил останатите, не помалку вредни житарки, или ги деградирал за сточна храна, така што само редок број од нив ги задржал во својата исхрана. Хељда, просо, рж, јачмен, зоб, па и пченка како човечка храна неправедно се потиснати, не во втор план, туку скоро наполно елиминирани од исхраната на современиот човек.

КОФТИЊА ОД ПЧЕНИЦА

- 150 гр. пченица
- половина или цела главица лук
- еден поголем морков
- една врзалка магнонос
- две јајца
- две лажици брашно
- сол

Пченицата треба да се натопа преку ноќ и следниот ден да се стави да се вари во тројна количина вода. Гответе на тивок оган додека сосем не омекне и на крајот посолете. Додека пченицата се вари очистете го зеленчукот. Лукот и морковот излупете ги, изрендajte ги. На малку масло продинстајте ги. Кога ќе омекнат додајте го исцедениот магнонос, потоа додајте ја исцедената и измелена пченица помешана со јајца и брашно. Посолете по вкус и измешајте сè во една густа каша. Од оваа каша обликувајте мали кофтиња и печете ги додека не поруменат.

Пееет и осмото заседание на Генералната конференција ПРОМЕНЕТИ

Томе Трајков

Пееет и осмото заседание на Генералната конференција се одржа од 29 јуни до 9 јули 2005 година во градот Сент Луис во сојузната држава Мисури во Соединетите Американски Држави во Американскиот конгресен центар. Заседанието на Генералната конференција е најголемо управно тело на Христијанската адвентистичка црква во целиот свет. На ова заседание присуствуваа повеќе од две илјади делегати од сите тринаесет дивизии од целиот свет

цркви. Учесниците на Генералната конференција ги поздравиле градоначалникот Френсис Слеј и им посакаа убав престој и ги запозна со историјскиот развој на градот. Сент Луис е основан 1713 година со богата историја. Град познат по голем број хотели и историски места кои годишно ги посетуваат преку седумнаесет милиони туристи.

За време на Генералното заседание секоја вечер беа презентирани извештаи од секоја дивизија (поле) во слики, зборови и песни. Според последните извештаи Христијанската адвентистичка

и околу седумдесет илјади верници присуствуваа на завршната церемонија во сабота на 9 јули.

Уште од самото пристигнување на меѓународниот аеродром во Сент Луис се приметуваше дека тие денови нешто ќе се случува во тој град. Стотици, илјадници патници од сите краеве на светот кои како река се сливаа во градот, го наговестуваа несекојдневниот настан.

Сент Луис, еден од поголемите градови во државата Мисури се наоѓа на брегот од реката Мисисипи во кој има неколку илјади адвентисти и повеќе наши

црква (Црква на адвентистите на седмиот ден) во светот брои преку 14 милиони крстени верници не сметајќи ги пријателите и нашите деца кои се редовни посетители на нашите богослуженија. Нашата црква спаѓа во цркви кои најбрзо растат годишно така да дневно во редовите на Христијанската адвентистичка црква се крштаваат 2.933 верници. Делуваме во 203 земји со преку 1000 мисионери. Денеска Адвентистичката црква има повеќе од 60.000 цркви во која според годините 75% од адвентистите се млади под 30 години. Во последните пет години

ВО ХРИСТА !

Полсон, за благајник Роберт Лемон а за секретар Матеј Бедиако. Претседателот Полсон на прашањето како ја гледа нашата црква во наредниот период изјави: "Ја гледам црквата без граници, црква која живее за заедништво, за мисија, служба, Црква која е променета благодарение на благодатта, љубовта и силата на живиот Бог,,,. Апостол Павле истата таа мисла ја нагласува во посланието до Римјаните 12,1.2: „...преобразувајте се преку обновување на вашиот ум, за да можете да ја дознаете која е добрата, угодна, и совршена Божја волја,,,. Само на тој начин можеме да ја исполниме задачата и да имаме напредок. Адвентистичката црква има

визија во наредните 15 години да постигне бројка од пеесет милиони верници. За да се оствари тоа потребно е да се ангажираат сите верници и со Божја помош и со активност на сите нас тоа може да биде стварност. Затоа Бог сака посветени верници, проповедници водачи кои се исполнети со љубов и подготвеност да служат. На сите нас лежи голема одговорност за иднината на Божјата црква.

На 58 заседание на Г. конференција беше избрано и новото раководство на Транс-европското одделение во кое припаѓа и нашата црква во

крстени се 5 милиони нови верници. Најмногу верници има во Бразил 1.330.000. Благодарение на активностите на верниците голем број нови верници го запознале Христа во изминатиот период. И останатите извештаи за другите земји се охрабрителни и бројките покажуваат дека Божјата црква нема граници, таа се шири на сите четири страни во светот.

За време на 58 заседание беше избрано новото раководство на Генералната конференција и раководставта на сите тринаесет Дивизии. За претседател на ГК повторно е избран брат др. Јан

Македонија. За претседател е избран повторно брат др. Бертил Викландер, за благјаник брат Јохан Јохансон а за секретар брат Хардлом Волан.

За време на ова заседание делегатите усвоија нова точка во Основните вистини на Христијанската адвентистичка црква. Новата доктринална точка носи наслов „Растење во Христа,“ која ја нагласува победата на Исус Христос над темните сили. Зборува за Светиот Дух кој треба да живее во нас и преку силата на Исус ние сме ослободени од минатите дела, од животот во темнина.

Овогодишното заседание заврши со сабота на 9 јули со свечена парада на нациите. Имено тоа беше величествен настан во кој учество зедеа сите 13 црквени административни подрачја претставени

со видео проекција со настани, слики од нивните земји. Потоа следеа претставници од сите 203 земји облечени во живописни народни носии поминувајќи со натпис на својата земја и со високо воздигнато знаме на својата држава. Сите учесници беа бурно поздравени од присутните. На крајот беше упатен поздрав до следната Генерална конференција која треба да се одржи во Атланта, во државата Џорџија во САД 2010 година.

И на оваа заседание на секој чекор се приметуваше заедништвото, братството, љубовта и заедничката надеж која ги грее срцата на Божјиот народ на оваа земја. Господ нека не благослови сите и нека ни даде нови победи и радости! □

Есенски сабор

ПОКАЖИ ЈА ВИСТИНАТА НА СВЕТОТ

Овогодишниот есенски сабор во Македонската мисија се одржа на 24 септември 2005 година во салата на градскиот театар во Велес во присуство на голем број верници, пријатели и гости од земјата и странство. Мотото на саборот беше “покажи ја вистината на светот”.

Во име на Главниот одбор на ЈИЕУ од Белград присутните ги поздравил секретарот за проповедничка служба и за млади Чајни Ласло со својата сопруга. Во својата проповед тој ги повика присутните да ја покажат вистината за Исуса во својот секојдневен живот на светот кој тоне во грев и без надеж.

После заедничкиот ручек во центарот на градот на реката Вардар во присуство на голем број верници и пријатели се одржа обред крштевање каде што завет со Бога сторија четири нови верници. Крштевањето го изврши пастор Винко Станков од Кавадарци. После тоа, група на млади облечени во бели маици со лозункот “Јас знам...” во центарот на градот сведочеа за Христа и на минувачите им подаруваа духовни книги.

На овој есенски сабор присуствуваа и гости од соседна Бугарија од градот Пловдив кои настапија со својот хор за време на саборот. Посебно треба да истакнеме дека во вечерните часови во амфитеатерот во градскиот парк гостите од Бугарија одржаа концерт на духовна музика пред поголем број присутни.

Му благодариме на Бога за убавото време, за добриот дух во кој уживаа сите браќа и сестри кои на практичен начин ја покажаа “вистината на светотот!”

Сања Трајкова

Хорот од Пловдив,
Р. Бугарија

вести вести вести вести вести вести вести вести вести вести вести вести вести вести вести вести

детски сабор

РАСТЕМЕ СО ИСУС

Во организација на одделението за млади при ХАЦ, во Р. Македонија во сабота на 15 октомври 2005 година во Скопје во црквата “Вера” се одржа првиот детски сабор во Р. Македонија под наслов: “Растеме со Исус”. Седумдесет дечиња од Скопје, Кавадарци, Неготино, Велес, Шуто Оризари, Прилеп, Гевгелија, Куманово и од други места заедно со своите учителки придонесоа таа сабота да биде запаметена како време на пеење, дружење и прославување на Исуса. Со своите приготвени програми и настапи првиот детски сабор помина успешно. Му благодариме на Бога за убавото време и за новите искуства стекнати со нашите најмали, со децата. Им посакуваме среќно детство и нека растат со Исуса.

Т.Т.

Децата
од Шуто
Оризари

Децата од Куманово

Децата од
Скопје

Фрулите на децата
од Скопје дадоа
посебен тон на
саборот

Изабела и
Гедеон ја
збогатија
програмата
со своите
речитации

Децата од Кавадарци и
Неготино

Децата од Велес

ОКРУЖЕН СОБОР

На 27 август 2005 година во месната црква Шуто Оризари се одржа окружен собор за црквите Шуто Оризари, Куманово и за верниците од Ранковце и Псача. Имено тој ден ќе остане во долго сеќавање на верниците, како време за дружење и продлабочување на верата и надежта во Господа.

Тоа саботно утро нашата црква во Шуто Оризари беше претесна за да ги собере сите верници од тој округ. Програмата изобилуваше со разни музички точки, искуства, совети, молитви и проучување на Божјата реч.

Целта на соборот го одразуваше и мотото на самиот собор: „Пригответи се да го сретнеш својот Бог...“. Во рамките на мисионскиот стих месниот проповедник Дехран Хајдар го изложи преку виодепрезентација стратешкиот план за работа во тој округ за наредната година.

Гостин на соборот беше евангелизаторот при ЈИЕУ брат Живојин Тасик кој во својата порака ги повика верниците на поголема верност кон Бога.

Му благодариме на Бога за големите благослови што ги делевме едни со други, за убавото време и за одлуките и плановите што ги поставивме за наредниот период. Го молиме Бога да ни помогне и да ги оствариме.

На 5 ноември 2005 година во нашата црква во Шуто Оризари беше одржана серија библиски предавања под наслов „Христос доаѓа-дали си подготвен?“

Секоја вечер предавањата беа посетени од поголем број пријатели кои со интерес ги пратеа предавањата. На крајот од серијата библиски предавања секој посетител доби подарок ЦД (диск) со снимена содржина од Новиот завет.

Му благодариме на Бога за секое ново искуство, за секој нов пријател, и го молиме Бога за благослов на секој верник и пријател.

Дехран Хајдар

посета

ПРВА ПОСЕТА НА ПРЕТСЕДАТЕЛОТ НА ЈИЕУ НА ПРИЛЕП

Во најубавиот месец во годината, во мај 2005 година претседателот на ЈИЕУ од Белград, брат Миодраг Живановиќ со неговата сопруга Естера во придружба на претседателот на Македонската мисија брат Томе Трајков од Скопје и пасторот

на месната црква Прилеп, брат Винко Станков, ја посетија месната црква во Прилеп. Во таа прилика високиот гостин во својата порака ги охрабри верниците и им упати повик за поголема верност кон Бога и неговата црква.

После заедничкиот ручек во попладневните часови верниците заедно со гостите го посетија излетничкото место „Мечкин камен“ во градот Крушево. Му благодариме на Бога за зедиништвото, за љубовта и верата што ги поврзува нашите срца.

Винко Станков

АКТИВНОСТИ

Активностите во изминатиот период во месните цркви Кавадарци и Неготино беа мошне живи и интересни. Според однапред направениот план во рамките на активностите по веронаука за деца од Кавадарци и Неготино беше реализирана еднодневна посета во месец мај до познатото излетничко место Михајлово на Кожув планина. Тоа беше иделно место за дружење на децата во природа каде што заедно со своите учителки поминаа убави мигови што децата ќе ги паметат во својот живот.

Излетничкото место Михајлово беше повторно посетено во јуни месец од страна на верниците од Кавадарци и Неготино каде што се одржа и богослужение во природа. Посетата беше искористена за заедничко дружење на верниците и за подобро меѓусебно запознавање. Убавиот воздух и чистата изворска вода беше вистинско освежување за сите присутни.

На 4 јуни на Тиквешкото езеро се одржа обред крштевање на петмина наши нови верници. Исполнети со радост и желба да отпочнат нов живот со Христа новите верници својот завет на крштевање го сторија пред поголем број верници од Кавадарци, Неготино и Битола. Обредот крштевање го водеше месниот проповедник Винко Станков.

На 27 август во непосредна близина на Ваташа во излетничкото место „12 деца,“ се одржа богослужение во природа каде обавивме и свечен обред крштевање во кој учествувааше месниот проповедник Винко Станков. Присутни на собирот беа повеќе верници од Кавадарци, Неготино и Велес. Свеченоста бече збогатена и со присуство на претседателот на ХАЦ во Р.Македонија, Томе Трајков од Скопје со семејството, кој за време на попладневното богослужение во Кавадарци поднесе извештај за неговиот престој на Генералната конференција во Америка.

Му благодариме на Господа за сите радосни мигови што ги имавме, за новите искуства стекнати во изминатиот период а пред сè за новите браќа и сестри и го молиме Господа сите нас изобилно да не благослови.

Нинка Фрицкова

КВИЗ

Во организација на оддлението за млади при ХАЦ во Р. Македонија се одржа квиз од познавањето на Библијата. Финалето се одржа на младинскиот собор во Неготино.

Првото место го освои брат Илија Киров од месната црква од Гевгелија, второ брат Влатко од Штип и трето брат Драгослав Методиев од Неготино. Им честитаме на сите кои зедаа учество во овогодишниот квиз и им посакуваме Божји благослов.

Михајло Гурев

A black and white photograph showing a large group of people, primarily men in suits, seated in rows. They appear to be attending a formal event or ceremony. The focus is on the people in the foreground, with many others visible in the background.

Михајло Гурев

Екипата
од Шуто
Оризари

Доделување на пехарот

За време на турнирот младите имаа можност да се дружат, да се запознаат и да поделат меѓусебни искуства.

КРШТЕВАЊЕ ВО СКОПЈЕ И ВО ВЕЛЕС

Господ секој ден го умножуваше бројот на оние кои се спасуваа" (Дела 2,47). Ова се воедно и зборови на молитва во срцата на сите верници во Македонија, Божјето дело што повеќе да се шири на оваа земја. Можеби тоа не се случува секој ден, но секогаш кога ќе дојде еден таков ден, Божјето семејство да се зголеми, претставува неискажлива радост на сите верници. 2 јули оваа година е ден на радост за две цркви, црквата "Вера" во Скопје и црквата во Велес. Во "бројот на оние кои се спасуваа" пристапија 4 брака и сестри. Имено, таа сабота во месната црква Вера, во Скопје завет со Бога сторија брачниот пар Горица и Мирослав Грнчаровски од Скопје, пред поголем број верници и пријатели кои ја поделија радоста со новокрстените. Истата сабота, во претпладневните часови, на реката Вардар во Велес се крстија две сестри, Кирова Божурка и Митева Драгица. После свечениот чин, верниците се дружеа на заедничкиот ручек, за потоа да уживаат во природните убавини на тоа место.

Двата обрета на крштевање ги водеше пастор Томе Божинов од Скопје во придружба на Михајло Гурев, проповедник во велешкиот округ. Му благодариме на Бога што во Македонија се множи "бројот на оние кои се спасуваат".

Томе Божинов

*„Ако истрџам и низ долината на
спртната сенка, нема да се уилашам
од злошто, зашто Ти си со мене.
Твојот жезал и твојата палка ме
ушешуваат.“*

(Псалм 23,4).

заспани во Господа

Блаже Мишов
(51) 27.04.2005
Кавадарци

Славчо Манчев
(91) 28.04.2005
Колешино

Верка Ризова
(78) 31.05.2005
Прилеп

Мита Петрова
(87) 19.07.2005
Прилеп

Ратка Стојанова
(73) 22.07.2005
Скопје

*И како што
ио Адама сити
утираат, така и
во Христа сити ќе
оживеат, но секој
ио својот ред: прв
е Христос, потоа,
при Неговото
дојѓање ќе
воскреснат сити
ишто се Христиови.*

1 Коринтјаните 15, 22.23

Спортско рекреативно друштво - ГОФЕР - Скопје

Ул. Влае бр. 42 - 1000 Скопје Тел. 02/ 2048-038

Во април, 2005 година, во рамките на Христијанската Адвентистичка црква, основано е спортско рекреативно друштво под име "ГОФЕР". Целта на ова друштво е преку различни проекти од јавен интерес во Македонија да се промовира здравствената реформа и воопшто здравиот начин на живот. Предвидени се разни семинари за здрава исхрана а исто така и одржување на најразлични спортско-рекреативни активности. Во Колешино е одржан состанок на сите членови каде се предвидени следниве активности:

1. Извиднички летен камп во 2006 г. за нашите деца од цела Македонија,

2. Турнир во мал фудбал во Скопје на крајот од месец мај 2006 г..

До сега екипата на Скопје гостуваше на спортските турнири во Загреб, Љубљана и Пловдив, каде во саботите го славеа Бога заедно со останатите екипи во месните цркви, а во неделите се дружеа преку спортските активности. Вредно е да се напомене дека на сите овие дружења владееше вистинско братско заедништво, и вистински фер-плеј однос. Во Пловдив од 23 екипи, екипата од Скопје го освои првото место, но и покрај ваквите резултати, најважно беше учеството и пред се да се дружењето со нашите браќа и сестри. Друштвото си има поставено високи цели и големи планови, и се надева дека со Божја помош и ќе се остварат.

Ванчо Трајковски

СПОРТСКО-РЕКРЕАТИВНО ДРУШТВО "ГОФЕР"

ПРИСТАПНИЦА

Сакам да бидам член на СПОРТСКОТО-РЕКРЕАТИВНО ДРУШТВО „ГОФЕР“, да учествувам во работата, да го помагам друштвото и да се придржувам на Статутот.

Име и презиме.....

Ден, месец и година на раѓање.....

Адреса на живеење.....

Телефон..... Е-маил

Во, датум, Потпис:

ADRA

МАКЕДОНИЈА

Во изминатив период (31. 09. - 31. 12. 2005 г.) АДРА - Македонија работеше на остварување на хуманитарни проекти и активности во општина Чучер - Сандево, Скопје. Беа реализирани два проекта:

1. Првиот проект, во кој учествувааше и месната црква од Скопје, се состоеше во донации од облека, обувки, постелнина, мебел, играчки и други материјални потреби, за најзагрозените семејства во општината. Беа опфатени околу стотина семејства кои заедно со донираните средства добија и книга -подарок "Времето и знаците", а исто така и картички за ДБШ. Во донациите беа вклучени и пакети за околу 60 деца во детскиот дом "11 Октомври-Скопје"

2. Вториот проект беше реализиран во изградбата на двособна кука со купатило наменета за петчлено семејство во с. Мирковци - Шутеви, кое, според оценките на општината, материјално е најзагрозено. Проектот беше изведен од 01. 11 до 31. 12 2005. Донациите во градежен материјал беа собирани од разни градежни фирми од Македонија, а самата изведба беше од тимот на АДРА - Македонија.

Проектите беа изведени во принципот "од луѓе за луѓе", со што при реализацијата на истите, АДРА доби големи комплименти и ја подигна хуманата свест кај локалното население.

АДРА - Македонија на сите донатори и помошници им врачи посебна благодарница заедно со книгите "Времето и знаците" и "Големата борба".

Дени Алексовски

ЧЕСТИТАМЕ!!

новородени

Родителите Санија и Ибо Мемедови од Ранковце на ден 26 септември 2002 ја добија ќерката

Ерика

Родителите Наташа и Игор Бекировски од Ранковце на ден 13 јануари 2002 го добија синот

Христијан

Родителите Зорица и Дамјан Радевски од Ранковце на ден 3 јануари 2003 ја добија ќерката

Бојана

Родителите Елизабета и Демир Рушид од Шуто Оризари на ден 24 април 2005 го добија синот

Адем

Родителите Сенета и Ахмет Асан од Шуто Оризари на ден 5 ноември 2004 го добија синот

Авденаго

Родителите Ајша и Исмет Гарип од Шуто Оризари на ден 27 март 2005 ја добија ќерката

Сефора

Родителите Кадира и Кемал Мустафовски од Куманово на ден 30 мај 2005 ја добија ќерката

Аделина

Родителите Ресмија и Мустафа Асан од Шуто Оризари на 16 март 2004 го добија синот

Филип

Родителите Мирсада и Мухамед Мустафа од Шуто Оризари на ден 27 јануари 2005 го добија синот

Адалет

Родителите Виолета и Љупче Митревски од Скопје на ден 5 декември 2004 ги добија ќерката и синот

Матеја и Матео

Родителите Томе и Радица Божинови од Скопје на ден 14 јануари 2005 го добија синот

Даниел

Родителите Тања и Стојче Глигорови од Конче на ден 2 март 2005 ја добија ќерката

Рахела

Родителите Мелита и Сашко Томовски од Скопје на ден 28 мај 2005 ја добија ќерката

Лора

венчани

Михајло Гурев од Кавадарци и
Мирјана Трајковска од Скопје
Венчани на 12.06.2005 г. во Кавадарци
Венчал: Ѓорѓи Трајковски

...И така, секој од вас да си ја
саќа жената своја, како што се
саќа самиот себе, а жената да
се бои од мажот свој.

Ефесјаните 5, 33

ЖЕНАТА ВО СЛУЖБА НА БОГА

Даниела Трајкова
Мелбурн, Австралија

Пред неколку години еден познат научник во Америка требало да прими признание како доктор по природни науки. Кога излегол пред присутните да заблагодари за признанието, водителот го прашал: „Кој ве поттикнуваше и ве храбреше на патот до оваа високо признание?“ Без збор овој човек посочил кон една стара жена од првите редови. Тоа била неговата мајка со сребрено бела коса и со грб што покажувал дека е стара и изморена од животот. Тогаш овој доктор со

останав сама со деветте деца. Не знаев што да правам. Прво барав од Господа мудрост и сила да ги сакам моите деца многу повеќе и почнав да се усовршувам себеси и својот карактер, така што тие добри особини од мојот карактер несвесно се пренесоа на моите деца.”

Зар не е тоа прекрасен пример за нас. Колкаво влијание има една мајка во домот - таа не е ни свесна за тоа! Но тоа влијание допира многу подалеку од домот. Жената често е во сенка. Целиот нејзин труд и работа не се гледаат веднаш. Меѓутоа, вечноста ќе покаже колку добри дела направила една жена, сестра и мајка.

Кога Господ ги создал Адама и Ева, ги создал според својот лик, двајца. „Бог го создаде човекот според својот лик... според Божјиот лик; ги создаде машко и женско“ (1. Мој-

гордост рекол:

„Оваа награда ја заслужува оваа жена, мојата драга мајка. Таа ми го осветли правецот во животот. Благодарение на неа јас успеав во животот.“

Тогаш водителот ја запрашал старицата: „Мајко, како успеа своите девет деца да ги изведеш на пат и сите да се здобијат со високо образование?“

Со треперлив глас, старицата одговорила: „Кога мажот ми умре,

сеева 1,27).

Тоа значи дека не бил само Адам создаден според Божјиот лик, туку и Ева, и машкото и женското! „Бог ги благослови и им рече Бог: „Плодете се и множете се и наполнете ја земјата, и бидете господари...“ (28 стих).

За жал, гревот ја расипал таа слика кај човекот, и по паѓањето во грев, жената се нашла во една незавидна положба во однос на мажот. Меѓутоа, сè

уште има надеж и за неа. Апостол Павле вели: „Зашто, како што со непослушноста на еден човек мнозина станаа грешници, така и со послушноста на еден мнозина ќе станат праведни.“ (Римјаните 5,19).

Ако жената прва згрешила и ги носи последиците на гревот сè до денес, со Христовата смрт на крстот таа надеж, дека “ќе станат праведни”, повторно гори. Во Исуса Христа жената станува рамноправна со мажот за спасението. Павле вели во Галатите: „Нема веќе ни Јудеец ни Елин, нема веќе ни машко ни женско, зашто вие сите едно во Христа Исуса.“

Ако ја погледнеме библиската историја ќе најдеме многу примери за жени кои биле вистински советени на Бога и преку кои Господ правел големи чуда.

На пример, пророчицата Девора била судија и војсководач во Израел. Таа жена давала упатства за воените походи како претседател на државата. „Во тоа време на Израел му судеше пророчицата Девора, жената Лафидотова. Израелците доагаа кај неа за да им пресудува во нивните спорови...“ (Судии 4,4.5.9). Овде гледаме како Господ правел големи чуда преку оваа посветена и храбра жена.

Потоа можеме да ги спомнеме Авигеја, Естира, Рута и многу други жени во Новиот завет. Сите тие примери ни кажуваат дека Бог не гледа кој е машко а кој женско.

А што да кажеме за Елена Вајт. Зар во нејзино време немало доволно мажи па Господ морал да одбере една жена? Врз основа на културата во која живееме, Бог прво одбрал двајца мажи. Меѓутоа, тие не биле подготвени небесната порака да им ја објават на луѓето. >

На овие браќа им недостигала храброст и доверба во Господа.

Задачата на жената денес во црквата и во општеството во кое живее.

Генерално, за секоја работа во црквата, независно од тоа кој ја организира, потребни се четири особини:

1. Храброст
2. Доверба во Божјите ветувања
3. Послушност на Бога
4. Заедница со Бога

Која од овие особини се однесува посебно на мажите? Дали Бог ги дели нив на особини за мажи и посебни за жени? Кој може да биде храбар? Дали само мажите се храбри? А што да кажеме за довербата во Господа, за послушноста и заедницата со него?

И едните и другите, и мажите и жените, треба да ги развиваат овие особини во својот карактер.

Во 1898 година, кога сестра Хенри добила идеја да им даде повеќе работа на сестрите во нејзината црква, сестра Вајт и напишала писмо во кое ја охрабрува да истрае во тоа бидејќи многу е важна службата на жените во црквата. Тогаш е организирана службата на жените во црквата (Women's Ministry) како важна гранка на Божјето дело. Сестра Хенри ја започнала оваа работа, но за жал, набргу починала, така што оваа гранка, службата на жените, подоцна била занемарена.

Во 1990 година службата на жените во црквата повторно почнала активно да работи при Генералната конференција. Во сите дивизии во светот е отворено посебно одделение кое се грижи за службата на жените во црквата.

Што е цел на ова одделение?

1. Да се задоволат духовните, емоционалните, физичките и општествените потреби на жените во црквата.
2. Да се охрабрат жените да ги усовршуваат своите дарови и таленти за служба во црквата.
3. Да се охрабрат жените кои се понижени и осамени. На пример, жените со слабо здравје, жените кои имаат проблем со децата, проблеми во бракот. Жените кои ги загубиле своите брачни другари.
4. Да се организираат предавања и семинари кои ќе ги охрабрат жените да растат духовно.

5. Да се охрабрат младите жени при воспитување на децата, школувањето, барање работата.

6. Да се охрабрат жените да се вклучат во сите подрачја на црковната работа, во општеството и во домот.

7. Да се воведат млади, неискусни жени во некои одделенија од црковниот живот.

8. Да се препознаат посебните дарови на Светиот Дух кај посветените жени и да им се помогне истите да ги откријат, да ги развијат и употребат на слава на Бога.

Никој од нас ги нема сите дарови, но сите заедно ги имаме сите. Кога имаме избор за новите должности во црквата, ние обично бираме луѓе кои се надарени за некоја служба со природна дарба, талент. Но се прашуваме ли дали таа личност има некој посебен дар на Светиот Дух што може да го употреби во црквата?

Сите многу добро знаеме дека ни е потребна сила на Светиот Дух која ќе не оспособи за работа во црквата. Многу е важно да се повикаат браќата, а особено сестрите, да се вклучат во следните активности:

1. Организирање на молитвени групи за да се прими посебен дар на Светиот Дух.
2. Во служба за помош на сиромашните, посебно на бегалците.
3. Во служба за помош на старите и осамени лица.
4. Во укажување на гостопримство на пријатели и непријатели, познати и непознати.
5. Во служба на здравствено просветување.
6. Во литературна служба. Носење на литература и книги.
7. Во организирање посети на старски домови, болници, затвори.
8. Во собирање облека, чевли и мебел за сиромашни.

Кој е задолжен да ги врши овие работи во нашата црква? Браќата или сестрите? Се разбира, сите заедно. Но, во поголем број од овие служби всушност се вклучени жените. Затоа сакам да ги повикам сите сестри да се одсвијат

на Божјиот глас. Нашиот одговор нека биде ист со оној на апостол Павле: „Господе, што сакаш да прavam?“

Во книгата Евангелизам на 466 страница пишува: “Во разни гранки на Божјето дело постои широко поле во кое нашите сестри можат да вршат корисна служба за својот Учител. Многу гранки на мисионското дело се занемарени. Во некои цркви голем дел од работата која останува незавршена или половично завршена би можеле да ја завршат сестрите. Низ разни дејности на мисионското дело сестрите можат да дојдат во допир со луѓето и жените до кои проповедниците не би можеле да допрат... На секој маж и жена доверена им е одредена работа за Господа. Лично посветување и потполна преданост на Бога ќе се постигнат со наједноставни методи многу повеќе отколку со премногу расфрлување со зборови.”

Што да кажеме по овие јасни упатства од Библијата и Духот на пророштвото? Да тргнеме на работа за Бога кај нашите ближни за да можеме еден ден да ги слушнеме Христовите зборови пред влезот на новиот Ерусалим: “Добри слуго, или слугинко, добра и верна, во малку ми беше верна, ќе те поставам над многу, влезе во радоста на својот Господ”. □

РАДОСТА НА ВЕТУВАЊЕТО ЗА ВТОРОТО ХРИСТОВО ДООЃАЊЕ

Некои атеистички мислителите тврдат дека не постои смисла во “која било работа или кога нештата се стабаат заедно.” За нив, светот е апсурден, бесмислен, безнадежен, и дека не постои значајна иднина. Да се биде човек, велат тие, значи да се одбере таквата апсурдност и да се прифати фактот дека единствена значајна егзистенција е онаа која ја прифаќа бесмисленоста на светот.

Радиша Антиќ

Надеж среде безнадежност

Од друга страна, библиските писатели тврдат дека човечката егзистенција воопшто не е безнадежна. Еден таков пример дава пророкот Осија, кој запишал дека Бог, и само Бог е способен да ја промени Долината Ахор (долината на неволјите) во порта на надежта (Осија 2,15).

Иако географската локација на Ахорската долина е спорна, таа веројатно била рамнина која водела до централниот брдест дел од Јорданската низина југозападно од Ерихон¹. Таа била околу 800 м широка и еден и пол километар долга, оградена со планински венеч на запад, и со малку брдеста земја на исток наспроти Јорданската долина².

За современиците на Осија, како и за самиот пророк, зборот “Ахор” будел спомени за Ахан кој видел “во пленот убави вавилонска наметка, две стотини сикли сребро и златна плоча” (Исус Навин 7,21), што ги украл и ги чувал скриени под неговото шатор. Ахановото дело предизвикало Божји гнев над Израелскиот народ.

Победоносниот звук на трубите и падот на сидовите на Ерихон сè уште одзвонувал во ушите на Израелците, кажувајќи им дека нивниот семоќен Бог бил со нив, и дека нивните тешкотии на патот до Ветената Земја би биле лесно отстранети. Меѓутоа, одеднаш доживеале воен пораз од жителите на градот Аи, безначајна сила од воена гледна точка.

Исус Навин, стар пустински воин и искусен воен водач “ги раздра своите облеку и се фрли ничкум пред Господовиот ковчег” (стих 6) и посипал прашина на неговата глава, пред да извикне, “Ах, Господи, Боже, зошто?” (стих 7).

Срцата на луѓето се исполниле со страв. Се чинело како Бог да е отсутен а боговите на градот Аи помокни. Можеби најголема трагедија бил фактот дека Долина-

та Ахор се наоѓала на влезот од Ветената земја.

Одеднаш Бог направил неговото “зошто” да им биде познато на жителите на Долината Ахор (види стих 12). Оној кој бил одговорен за ситуацијата во долината не бил Бог, туку луѓето на долината. Тие биле грешници (види стих 11). Вертикалното “зошто” станало хоризонтално “зошто”. Дотолку повеќе, Бог го остварил најважното и најубаво ветување: Тој бил подготвен да ја направи Долината Ахор врата на надежта (Осија 2,15).

Нашиот сегашен свет наликува на Долината Ахор. Во текот на изминатите 50 години судбината на човештвото и самиот живот на оваа планета се во расцете на ограничените, и не секогаш ментално урамнотежени човечки суштества. Во некои делови стравуваат дека во подрумите и други простории во различни земји од светот можеби се кријат мали атомски бомби. Улиците на многу градови се покриени со човечка крв. Во согласност со некои аналитичари, Третата светска војна штотуку започнува, непрепознаена само поради тоа што сè уште не е нападнала нас лично.

Климатските промени и земјотреси предизвикуваат поплави и како последица на тоа, пустошење какво што немало никогаш до сега. СИДАТА е закана за самата егзистенција на неколку заедници во различни делови од земјата. Не ни е дозволено да се надеваме во нашиот свет.

Надеж во безнадежниот свет

Наспроти сета безнадежност, Адвентистите на седмиот ден се осмелуваат да се надеваат и да ветуваат дека Бог ќе ги исполни неговите ветувања и Долината Ахор ќе ја трансформира во врата на надежта. Нашето име, Адвентисти на седмиот ден, укажува како на почетокот на човековата

историја, така и на нејзиниот значаен крај.

Нашата вера во второто Христово доаѓање се темели на библиското учење за Создавањето. Да се има вера значи да се признае дека зад овој видлив свет постои Бог, Творец на овој свет. Човековата ДНК - и многу други стуктури во прекрасно создаденото човечко тело - содржат меѓусебно зависни делови кои не би можеле да се појават по која било случајност. Насекаде е присутен принципот на несмалена сложеност. Теоријата на еволуција не може да објасни зошто кршливата, слаба, величествено убава, сложена, и извонредно прекрасната орхидеја продолжува да егзистира во суровото окружување на џунглата. Зошто пердувите на опашката на паунот не се разнобојни само за да го привлечат партнерот, туку се толку раскошни и прекрасни?³

Оваа планета не постоела од секогаш. Самиот Бог чија интелигенција е над нашето разбирање ни се открива нам. Тој постои и Тој зборува. Тој ни кажува во својата Реч дека овој свет има почеток, а исто така и крај. Во согласност со Библијата, човечката историја, е линеарна, не е циклична како што тврдат многу источни филозофи. Бог ветил дека Тој ќе ја обнови Долината Ахор во врата на надежта.

Христовото воскресение

Христовото воскресение со векови било изложено на жестоки критики. Сепак малку важни историски настани во далечното минато биле поддржани од толку многу текстуални докази и од толку многу сведоци. Да се негира Христовото воскресение како историски податок би предизвикало негирање на

самите принципи кои се користат во науката на историјата. Исусовото воскресение е објавено во Новиот завет со таква уверливост, сигурност и искреност што силната Римска империја била освоена за Христа, така да се каже, во само три столетија.

По распнувањето, Христовите ученици биле во толкава мера дезориентирани, обесхрабрани и збунети, што биле подготвени да им се вратат на своите рибарски чамци и мрежи.

Меѓутоа по средбата со воскреснатиот Господ, се се променило. Тие биле сведоци на неговата смрт, а потоа станале сведоци на неговиот живот.

Преку нивната објава на веста за Исусовото воскресение, бил откриен лекот за најстрашниот проблем на човештвото. Апостолите тргнале насекаде низ светот и го исполниле со пораката за надеж.

Пророштва за крајот

Книгата на Даниел силно се однесува на “крајот од времето” (Даниел 12,4,9) (4). Започнува со Израелскиот народ земен во Вавилонско ропство (Дан. 1,1.). Книгата завршува со апсолутен крај на светот (Дан. 12,13). Фактот дека еврејскиот збор *qes* (крај) во книгата на Даниел се јавува 14 пати, од вкупно 32 пати во целата Библија, покажува дека Даниел е најесхатолошка книга во Стариот завет⁵.

Пророштвото во Даниел 8 за 2 300 денови и ноќи се протега до 1844. Според Еврејската мисла, вистината не е само духовна или филозофска порака обликувана само за да ги храни нашите души и нашите умови.

Таа е во суштина историска. Бог зборува преку историјата. Какво било објаснување или акцент да сакаме да ставиме на датумот за исполнување на ова пророштво, не треба да не изненади ако библиското пророштво навлезе во нашата современа историја⁶.

Паралелно со симболичното чистење на небесното светилиште, библиските пророштва укажуваат на времето кога човечкиот род, воден од движење, ќе ја отфрли идејата за Создавањето. Но, ќе се појави друго движење за одново да го потсети човештвото за Создавањето и да го најави почетокот на судот⁷.

Христовото ветување

Сигурноста на надежта во второто Христово доаѓање се темели на Новиот завет врз јасното ветување на самиот Исус, а повторено од апостолите. Исус рекол: “Да не се вознемирува вашето срце; вие верувате во Бога, верувајте во мене... И кога ќе отидам и ви приготвам место, пак ќе дојдам и ќе ве земам при себе, за да бидете и вие каде што сум и јас” (Јован 14,1-3).

Апостол Петар напишал: “А ние, според неговото ветување, очекувам нови небеса и нова земја во кои пребива правдата” (2. Петрово 3,13). Во Новиот завет ветувањето за второто доаѓање се спомнува 319 пати; секој 25 стих ја објавува оваа голема победоносна вистина.

Во неговите говори за последното време Исус зборувал за знаците кои ќе направат Божјиот народ полесно да го препознае времето на крајот. Ова се некои од знаците за кои зборувал Тој:

Прво, знаци во општеството, како што се “војни, и гласови за војни” (Мат 24,6), глад (Мат 24,7), страв и депресија насочени кон иднината (Лука 21,25) и лажно чувство за мир и сигурност (1. Сол. 5,2,3). Второ, знаци во природата како што се земјотреси (Мат. 24,7). Трето, знаци на полето на етиката, како што е материјализмот во размислувањето и живеењето (2. Петр. 3,3; 2. Тим. 3,1-4). Четврто, религиозни знаци, како што се формалноста (2. Тим. 3,5), лажните движења (Мат. 24,24), зголеменото разбирање на библиските пророштва (Даниел 12,4) и проповедањето на евангелието на целиот свет (Мат. 24,14).

Посветувачка надеж во второто доаѓање

Надежта во второто Христово доаѓање има влијание врз оние кои го чекаат нејзиното остварување. Секој ден што минува е време на милост, и Бог очекува неговите следбеници да ги одразуваат одредените специфични етички карактеристики, како што се светост, човечност и љубов (види Лука 13,6-9). Надежта прави стравот, вознемиреноста, стравот од иднината, загриженоста и страдањата да исчезнат (Лука 21,28).

Додека го чекаат Господарот, Божјите слуги се повикани да донесуваат род, да бидат сол на

земјата и светлина на светот (Матеј 5,13-16). Дотолку повеќе, надежта во Второто доаѓање не поттикнува да го развиваме чувството за општествена правда и вредности, бидејќи не можеме да бидеме нечувствителни кон страдањата што ги доживуваат луѓето на овој свет (1. Кор. 6,2,3; Фил 4,8).

Времето на чекање пред второто Христово доаѓање му припаѓа на Светиот Дух, кој работи во умот, мислите и срцето на човекот, подготвувајќи го и воспоставувајќи есхатолошка заедница за доаѓањето на Господа. Христовите следбеници ќе имаат дел во Божјиот план на спасение на светот, и тие ќе работат со Бога за да го подготват човечкиот род за големиот настан што се приближува (Мат. 24,24).

Во ова време на неволји какви што немало од создавањето на светот (Матеј 24,21), ние се осмелуваме да се надеваме. Темелот на нашата надеж е создавањето на светот, Христовото воскресение, пророштвата во книгата на Даниел и Божјите ветувања дека Тој има моќ да ја преобрази Долината Ахор - оваа долина на неволји и конфузија - во врата на надежта.

Ние, како и стариот пустински воин Исус Навин, сме повикани да паднеме со своето лице на земја и да препознаеме дека се е прав. Со тоа, ние ја изразуваме нашата вера во Бога, кој има сила да го преобрази тој прав во живот. Кога се во нашиот свет се претвора во прав, ние мора да бидеме цврсти во своето убедување дека “животот се јави” (1. Јованово, 1,2) и тогаш кога Тој ќе дојде по втор пат, “ќе ја избрише секоја солза од нивните очи, и смрт нема да има веќе, ни тага, ни плач, ниту болка, зашто првото помина” (Откровение 21,4).

1. Douglas Stuart, Word Biblical Commentary: Hosea-Jonah (Waco, TX: Word Books, 1987; p. 53).

2. Hans Walter Wolff, a Commentary on the Book of the Prophet Hosea (Philadelphia: Fortress 1974, p. 42).

3. Bernard Brandstater, “Intelligent Design: The Argument From Beauty,” Journal of the Adventist Theological Society 15, no. 1 (2004), p. 12.

4. Jack Doukan, Daniel: the Vision of the End (Berrien Springs, Mich.: Andrews University Press, 1987), p. 2).

5. Ibid.

6. Ibid., p. 152.

7. Ibid., p. 98.

8. Покрај огромните технолошки напредок на нашето време, дваесет и првиот век ќе биде познат како време на сиромаштво и глад.

СО ДОБРАТА ВЕСТ

George Broun

Денешната духовна порака е сосредоточена на добрата вест од вечното евангелие забележано во Откровението 14:6,7. Таа вест се наоѓа во самото срце на Адвентизмот, таа е дел од идентитетот на секој Адвентист и ја дефинира природата на нашата порака, итноста на нашиот налог и универзалноста на нашата мисија.

Пораката на вечното евангелие во Откровение 14. е истата радосна вест опишана од апостол Павле како “светлина на евангелието” (2. Кор. 4,4) и како евангелие кое е “сила за спасение” (Римјаните 1,16). Оваа тројна порака е спакувана заедно со добрата вест, и упатена му е на овој свет исполнет со неволји и бомбардиран со лоши вести.

Пораката на Откровението 14,6,7 е јасно опишана како “вечно евангелие” зашто таа е единствена автенична порака која му нуди спасение и надеж на изгубеното човештво. Тоа е “вечно евангелие” бидејќи излегува од Бога. Тоа се протега низ вековите, од падот на човештвото (1. Мојс. 3,15) па сè до крајот на светот, кога Христос ќе се врати како Цар над царевите за да ги обнови сите нешта во нивната првобитна Едемска совршеност и хармонија. Вечното евангелие ќе продолжи сè додека постојат души кои треба да бидат спасени. Тоа е Божја спасоносна стратегија за да ги обнови грешниците во свети луѓе.

Зборот “евангелие” (euaggelion) се појавува како повторлива децимала низ Стариот завет. Тоа значи “добра вест” - вест која дава радост и среќа, надеж и сигурност.

Ова “вечно евангелие” е Божја вечна добра вест која го претставува Божјиот бесплатен дар на спасение со милост, преку верата во Исуса Христа. Тоа е Божји план на спасение како замена за лошата вест за гревот и смртта со добрата вест за вечниот живот (1. Мојс. 3,15).

Додека размислував за пораката во Откровението 14,6,7, толку блиска на адвентистите, во мојот ум се создаде претстава дека во оваа порака се отелотворени три теолошки вистини кои се значајни за “Обновениот живот” (темата на ова заседание): избавување, ослободување и обожување.

1. Добрата вест за избавувањето.

Вечното евангелие е Божја универзална објава дека преку Исуса Христа имаме ослободување од ропството на гревот и смртта. Добра вест е дека “кога се исполни времето” Бог драматично продрел во историјата кога го “испрати својот Син, роден од жена...” за да нè откупи, “за да го примиме посинувањето” (Гал 4,4,5). Добра вест е дека “Бог толку го возљуби светот што го даде својот единороден Син, та секој, кој верува во него, да не загина, туку да има вечен живот” (Јован 3,16). “Христос умре за нас додека уште бевме грешници” (Римј. 5,8).

Колку добра вест! Христос, преку неговата чудесна жртва, го обновил нашето непријателство во пријателство, нашата оддалеченост во блискост, нашата отугеност во интимност, нашето непријателство во срдечност. Преку него ние не

сме повеќе туѓинци за заветот со Бога, туку синови и ќерки Божји, припадници на кралското семејство на небото! Колку добра вест!

Конечно, добра вест е дека на крајот на времето нашиот Спасител и верен Првосвештеник ќе се врати како Силен Освојувач кој ќе нè поведе во неговото царство на вечен мир. “Ќе се јави вторпат без грев, а за спасение на оние кои го очекуваат” (Евр. 9,28). Тоа е конечната добра вест на вечното евангелие.

2. Добрата вест за ослободувањето.

Втората радосна реалност на вечното евангелие е добрата вест за ослободување од осудата на судот. Повикот на ангелот гласи: “Бојте се од Бога и подајте му слава, зашто дојде часот на неговиот суд” (Откровение 14,7).

Судот е неизбежна компонента на вечното евангелие. “Зашто сите ние мора да се појавиме пред Христовиот суд” (2. Кор. 5,10). Намерата на вечното евангелие е да го стави судот во правилна перспектива пред вселената. За оние што нема да се спасат, тој предизвикува слики на страв, кривица, осуда и казна.

Но за оние кои се во Христа, прегрнати во неговата милост, кои престојуваат во кругот на неговата овластувачка моќ, судот

дава доверба, сигурност и безбедност. Преку жртвата и Христовата посредничка служба ние имаме бесплатен и непречен пристап до нашиот небесен татко.

Преку откупот на Исуса Христа, спасените ќе бидат напoлно ослободени од вина за време на судот. Пророкот Даниел го гледа исходот на судот и со сигурност изјавува дека пресудата била изречена “во полза на светите на Севишниот” (Дан.7,22; NIV). Апостол Павле нуди причина за ослободувањето: “И така, сега нема осудување за оние, кои се во Христа Исуса” (Римјаните 8,1). Уште повеќе, внимателното проучување на Римјаните 8. оди понатаму. Овде Павле додава дека нема обвинување (стихови 33,34), нема одвојување (стх 35), и нема пораз (стих 37) за оние кои се во Христа Исуса.

Алелуја!

Тоа е навистина силна добра вест.

Судот е добра вест од две фундаментални причини: го ослободува од вината покајаниот верник и го потврдува Божјиот карактер засекогаш пред вселената. Потоа секое колено ќе се поклони на небото и на земјата и под земјата и секој јазик ќе признае дека “Исус Христос е Господ, за слава на Бог Таткото” (Филипјаните 2,11). Потоа целата вселена ќе воскликне “Праведни и вистински се твоите патишта - Цару на народите” (Откровение 15,3). Тоа е добра вест!

3. Добрата вест за обожаванјето.

Третата вистина на првата англиска вест е свечен достоинствен повик да му служиме на Бога Творецот на целата вселена за она што Тој е и за она што Тој го направил за своите созданија. Вечното евангелие е добра вест дека Бог Создателот и Откупителот ќе биде славен и обожаван засекогаш. “Божте се од Бога и подајте му слава... и поклонете му се на Оној кој го создал небото и земјата, морето и водните извори” (Откр. 14,7).

Трите заповеди од првата ангелска вест се мошне значајни: почитувај го Бога, подај

му слава, служи му. Славањето на Јехова е централно во вечното евангелие, како што е централно во заповедта за саботата во 2. Мојсеева 20,8. Бог има непобитно полномошно за да прими почит, слава и обожаване и тоа го претставува Неговиот универзален суверенитет. Тој заслужува да го слави и обожува целата вселена.

Зашто? Прво, затоа што Тој е семоќен Создател на огромната вселена и Бог кој го одржува сето создадено.

Второ, бидејќи тој е воскресение и живот, прекрасен Откупител, сочувствителен Првосвештеник и непогрешлив Судија чија пресуда е секогаш праведна, права и неотповиклива. Ние го славиме бидејќи тој е врховен Владетел во чија контрола е вселената и човечката судбина. Тој ги контролира сите сили и претседатели, цареви и царства, господари и законодавства. Тој е семоќен Бог на силите и на чудата.

Покрај лажниот богослужбен систем на духовниот Вавилон, нашата пост-дарвинска култура исто така создава свој Пантеон на немокни богови. Боговите

на материјализмот и индивидуализмот, прекумерното конзумирање на храна и пијалочи и похотните задоволства; боговите на спортот и забавите; боговите на Новото доба и окултизмот; боговите на интелектуализмот и секуларизмот.

Како може Божјиот народ, во таквиот свет бомбардиран со лажни богови, да му служи на семоќниот Бог Создател и Откупител? Ние му служиме нему здружени во заедници (Евр. 10,25) и во мирот и тишината на нашата лична заедница. Ние го славиме него преку благодарене и славење за сите негови спасоносни дела. Ние го славиме со нашата длабока почит и благодарност за благословите на светата сабота. Ние го славиме на семејниот олтар и преку нашето христијанско сведочење на работното место и во продавница. Ние го славиме со нашата верност во употребата на нашето време, таленти и материјални средства. Ние го славиме со нашата послушност кон неговата суверена волја и неговите заповеди.

Во Откровението 7,9 Јован ни претставува чудесна слика на Божјиот откупен, преобразен и обновен народ - трофеи на вечното евангелие. Во својата визија тој ги видел собрани на тој небесен собир како му се восхитуваат и му укажуваат почит на нашиот прекрасен Господ и Спасител. Божјите обновени, преобразени луѓе од секоја раса, нација и статус му се придружуваат на мноштвото ангели во преобилната радосна седумкратна слава: “Благослов и слава; и премудрост и благодарност; и чест и сила и моќ н нашиот Бог во висте векови. Амин!” (стих 12)

Во овој трогателен портрет на Божјите обновени луѓе ослободени

со крвта на Јагнето, ние ги гледаме нив (стих 9), прекрасен симбол на победа, чистота и честитост. Колку мокен портрет на Божјите обновени луѓе, облечени во праведноста на нивниот прекрасен Спасител и Господ, избавени, ослободени од вината и обновени со божествената милост.

Славејќи го нивниот Избавител, тие стојат пред вселената оправдани, посветени, прославени и задоволни во Исуса.

Тоа е конечната добра вест на вечното евангелие. Алелуја, амин! □

НАСМЕВКА

Насмевката не чини ништо, а делува чудесно. Го обогатува оној кому му е наменета, а не го осиромашува оној кој ја подарува.

Никој не е толку богат ниту сиромашен, да не би можел да си ја дозволи.

Со неа секој само добива.

Насмевката внесува среќа во домот, за пријателот е поздрав, помош при склопување на зделки.

Насмевката е како одмор за уморниот, патоказ за изгубениот, сончев зрак за жалосниот и најдобар природен лек против лутината.

Не може да се купи, да се позајми или да се украде, бидејќи има вистинска вредност само кога се подарува.

расказ

НЕВИСТИНИТА ПРИКАЗНА ЗА ТОА КАКО РИБИТЕ СЕ ПРЕТВОРИЛЕ ВО ЖАБИ

Еволуционистите тврдат дека организмите еволуирале едни од други, доживувајќи промени во текот на повеќе милиони години. Некои зборуваат неприфатливи приказни, како што е оваа за рибата која одеднаш решила да излезе на копно кога во вода не можела да најде доволно храна. Што мислиш за тоа? Можеби рибата не излегла на копно да бара храна; можеби излегла на копно да гледа телевизија. Зар тоа не е сосем нелогично?

Еволуционистите велат дека жабите настанале од риби. Според оваа нивна приказна, еден ден, кога во морето имало малку храна, рибите решиле да излезат на копно и потоа тргнале по патот на промените, зашто само така можеле да преживеат на копно. Како што гледаш тоа е сосем неприфатлива и несфатлива идеја, зашто секој знае што би се случило кога рибата би дошла на копно: ТАА БИ УМРЕЛА!

Дали си бил некогаш на риболов? Размисли што би се случило кога би уловил риба, и потоа би одлучил да го сочуваш нејзиниот животот на тој начин што би ја однел дома и би ја оставил да живее на тепихот во твојата соба? Како што веќе рековме, таа би умрела. Ако пак одиш на риболов, и овој пат уловиш многу риби, и со сите нив постапиш исто како и со онаа првата, што би се случило? Повторно сите би умреле!

Како што гледаш, еволуционистите не прифаќаат постоење на такви појави. Тие тврдат дека некоја од рибите во твојата соба почнала ненадејно да се менува, да се претвора во жаба и да живее понатаму! ТАКВО НЕШТО Е НЕВОЗМОЖНО!

Такво нешто никогаш не може да се случи затоа што има голема разлика меѓу рибите и копнените животни. Ќе наведеме неколку факти за тоа што е потребно за една риба да преживее на копно:

1. Рибата користи шкрги за дишење во вода. Меѓутоа, на копно таа не би можела да дише со помош на шкргите и би умрела. На копно би и биле потребни бели дробови. Замисли кога рибата би сакала да излезе и да живее на копно, од каде би си нашла бели дробови?

2. Рибата нема бубрези како што имаат животните кои живеат на копно. Бубрези се потребни за да може да живее на копно. Кога веќе решила да излезе на копно, можеби некаде ќе најде бубрег!

3. Рибите немаат нозе, што значи дека, кога би застанале на копно, не би можеле да одат. Како тогаш првата риба која решила да излезе на копно, добила нозе? Очигледно е дека такво нешто е невозможно и дека еволуционистичките приказни се наполно неосновани.

Ова се само три елементи од повеќе стотици кои рибата би морала да ги има за да преживее на копно.

Покрај тоа, ако рибата се претворила во жаба, тогаш би требало да најдеме милиони фосили на преодни видови меѓу риби и жаби. Тоа значи дека имало многу животни кои имале полунозе, полудробови и полубубрези. Ние денес би требало да ги најдеме нивните фосили. Но, таков фосил никогаш не е пронајден.

Jan Paulsen

АКО СТЕ МОЈ Народ

Мојот текст се наоѓа во 2 Дневникот 7,11-16. и времето на настанот е посветувањето на Соломоновиот храм. Давид, човек според Божјото срце, патријарх на Израелското царство, сакал да изгради Храм за богослужба како акт на посветеност и израз на неговата љубов кон Израелскиот Бог. Но Бог му рекол: “Не, ти нема да

Пред Давид да умре тој искажал една од најтрогателните молитви запишани во Библијата (ја наоѓаме во 1. Дневникот 29,14-19). Во неа тој на Бога му вели: “(стих 17). Неговата понизност и посветност се изразени толку красноречиво кога тој му говори на Бога, несомнено мислејќи на Храмот што сакал да го изгради: “Кој сум јас да мислам дека јас можам нешто да ти дадам. Сè што имам веќе е твое” (стих 14, парафразиран). Некои од вас истото му го кажале на Бога во вашата богослужба и служба, и јас

ке дојдеш и ќе престојуваш во овој дом (стих 18)? Дали ќе бидеш толку блиску до нас? Ние сме грешни. Што е со твојот углед?

Кога твојот народ се моли во твојот дом, ќе чуеш ли и ќе ни простиш ли? Ние се молиме и бараме проштавање, а потоа, за жал, се враќаме по нашите стари патишта - точно ли е дека ти простуваш, не само седум пати, туку седум по седумдесет?

Кога човекот ќе му згреши на својот ближен, ќе застанеш ли на страната на невиниот (стих 23) и

градиш, бидејќи ти си човек на војната и многу крв беше пролеана.” И Давид тоа го разбрал.

Бог е присутен меѓу својот народ, дури и тогаш кога вели: “Ова не е улога за тебе; не сега. Јас имам некој друг на ум.” Тоа не е знак на отфрлање од страна на Бога. Тоа е само затоа што Бог има други планови. Бог го сакал и го ценел Давид и поради фактот што Давид сакал да му изгради Храм, но кога Бог му рекол дека неговиот син Соломон ќе биде оној кој ќе го направи тоа, Давид направил сè што е во негова моќ да го собере целиот Израел за да го поддржат овој план. Ова ме учи дека принципот е секогаш поголем од поединецот.

ве ценам поради тоа. Како чин на богослужба и посветување вие сте дале многу и обилно, и се враќате назад за да дадете повеќе, зашто на тоа ве поттикнува љубовта.

И така, во времето на царот Соломон, со неспоредлива убавина Храмот бил изграден за Бога. Храмот бил завршен и дошол моментот за неговото посветување. Додека луѓето се собирале, Соломон му упатил посебна молитва на Бога за да го означи отворањето на самото посветување. Во молитвата (во 2. Дневникот 6) се истакнуваат следните работи кои Соломон му ги кажал на Бога:

Ти, кој си преголем за целата вселена да те собере, навистина ли

ке го одбраниш ли? Зошто многу е тешко за невиниот да се одбрани себеси.

Кога луѓето заслужено се победени од непријателот, бидејќи грешеле против тебе, и кога ќе бидат однесени во туга земја и ќе ги признаат своите гревови, ќе се обртат, ќе се свртат кон овој дом и ќе се молат, ќе им простиш ли и ќе ги доведеш ли назад во земјата на нивните татковци (стих 25)? Боже, кога моите лоши одлуки пропаѓаат, и јас заслужено го добивам она што доаѓа, смеам ли да дојдам кај тебе и да знам дека ќе ги отвориш своите раце и ќе ме земеш во својата прегратка?

Кога тугинец кој не е дел од

Израелот доаѓа да се моли во овој дом, ќе ја слушнеш ли исто неговата молитва за сите луѓе да те запознаат (стих 32)? Господе, ти го љубиш и туѓинецот, за кого јас мислам дека не припаѓа на овој дом. Те молам, помогни ми да го запознаам тоа.

Додека Соломон гледал во иднината, тој ги знаел слабостите на својот народ, и во неговата молитва тој сакал да ги опфати сите аспекти од животот во заедницата со Бога, дури и точката на признавањето на еднаквите права на “туѓинците” кои треба Господ да ги слушне. Важно е да се разбере дека Бог не го поседува никој. Тој е Бог за сите луѓе, и неговата спасителна љубов е отворена за сите. И неговите богослужбени домови се домови на молитва за сите луѓе. Мисијата се однесува на отворени врати кои треба секогаш да бидат отворени.

Потоа Бог проговорил

Нокта после посветувањето Господ му се јавил на Соломона со одговор на неговата молитва што ја упатил претходниот ден. И еве што му рекол на Соломон, а за кое јас ве повикувам да размислите:

Првата работа која ни се открива е Божјото владеење. Бог покажува дека Тој е оној кој ги поставува параметрите и ги одредува законите. Но исто така, Тој е полн со љубов кон својот народ и им дава сигурност за тоа како тие можат да чекорат во иднината со него.

Сликата за Отецот и неговите деца само ја навестува силата на Божјата вклученост, како во времето на стариот Израел, така и со неговиот народ денеска:

Постојат луѓе кои Бог ги нарекува свои. Тоа е Бог кој има љубов кон секое човечко суштество, а сепак вели: “Има народ кој е мој на посебен начин”. Стариот Израел - од семето на Аврама - бил оној народ за кого Бог имал прекрасни планови. Тие имале посебно место во неговиот план. Бог се грижи за својот народ - не како луѓе кои еден ден можат да бидат означени како “мој народ” туку тие се “мој народ” сега, денеска!

Што гледа Тој додека гледа во нас? Тој гледа мани и млакост. И покрај тоа, “колку и да изгледала ослабена и полна со недостатоци”, а црквата навистина е таква, таа е “предмет на посебно Божје

возвишено внимание” (Делата на апостолите, стр. 9).

Зошто? Бидејќи “тие се мој народ” вели Господ. И во тоа лежи богатството на љубовта и посветеноста. Да не бидеме невнимателни или нечувствителни во нашиот однос кон црквата. Бог гледа и тој се грижи. Израелот го изневерил Бога првенствено поради неверувањето. Тоа е пораката, за жал, која е изразена во скоро секоја генерација. Нивното неверство главно било поради нивното отстапување од верата - одбирајќи други богови и поинакви вредности; и затоа, со текот на времето, Господ, како отфрлен, се врти на друго место.

Исто така во ова се покажува и Божјиот суверенитет. Дури ни Бог, ни положбата на народот не можат да се земат здраво за готово. Тој вели: Никогаш не го доведувајте во прашање моето право да го правам она што морам да го правам. Глината не може да му возврати на грнчарот; Созданието не може да му врати на мајсторот кој го направил. Ако мојот народ не сака “вели Бог, “јас ќе се свртам на друга страна.” И тој го сторил тоа кога ја отворил вратата за незнабошците да влезат. Таа врата и денеска е ширум отворена давајќи и значење на задачата на нашата Глобална мисија.

Нова заедница

Божјите вистински следбеници секогаш биле “остаток”. Не биолошки по Аврам, туку накалемени на Аврамовото наследство и ветувањата кои Бог му ги дал. Ова би требало да биде заедница изградена на вера во Христа. И за овој Божји народ го направил овој завет: “Зашто, ако со твојата уста исповедаш, дека Исус е Господ, и ако во твоето срце поверуваш дека Бог го воскреснал од мртвите, ќе бидеш спасен” (Римјаните 10,9).

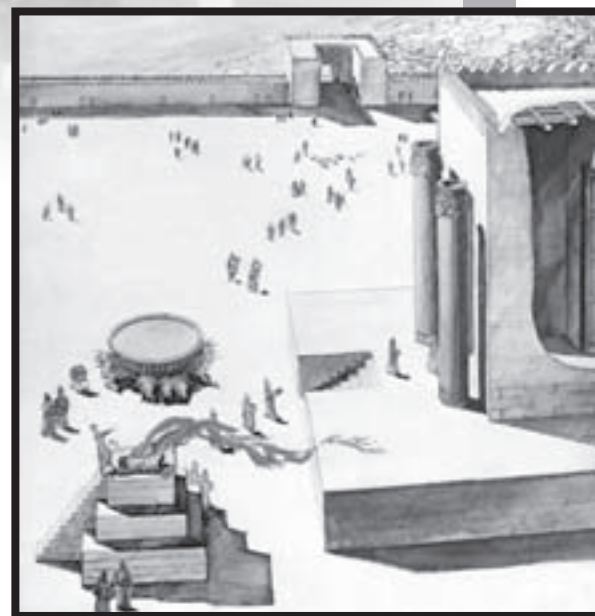
Верувам дека заедницата на верата на која вие и јас и припаѓаме, Црквата на Адвентистите на седмиот ден, е посебна за Бога денеска. Ние не сме исклучително добри, но ние сме единствени во сведочењето на вистината која мора да му ја однесеме на овој свет. Затоа кога ги читам Божјите зборови кои некогаш му ги упатил на Соломон слушам како Бог ми зборува мене и вам: “Ако сте мој народ...” Забележете го зборот “ако”. Тој содржи во себе и суд

и суверенитет, но изговорен е од Бога полн со љубов кој е воден од копнеж да спаси.

Божјиот духовен народ денес знае како да живее во вера и да му биде послушен на Бога. Незнаењето не е проблем за Божјиот народ; непослушноста понекогаш е. Со животот што го живееме, како заедница и како поединци, ние го потврдуваме или го негираме нашиот статус како Божји одбран народ. Се надевам, се молам и верувам дека Бог нема да има потреба да побара друг народ да ја доврши неговата мисија.

Забележете ги следните четири нагласени работи во молитвата (стих 14).

1. “Ако се смири мојот народ”
Понизноста не е природна особина на денешниот свет. Наместо

тоа, тука е горделивоста која вели: “Можам сам, и јас секогаш сум добар во тоа”. Кога му служите на Бога и го делите со луѓето секој ден, надменоста мора да ѝ го отстапи патот на понизноста. Ставот и чувствата кои Бог ги бара кај неговите слуги се добро илустрирани во описот на самиот Соломон откако бил назначен за крал. Тој му рекол на Господа: “а јас сум уште млад, та уште не знам да владеем... Дај му на својот слуга проникливо срце за да може да му суди на твојот народ, да разликува добро од зло, зашто кој би можел да управува со твојот народ кој е толку голем!” (1. Царевите 3,7-9). Ваквиот став отрива длабока почит кон Бога и зависност од него.

Понизноста носи со себе мекоост

која ја поништува надменоста и тврдокорноста на ставот “Јас знам сè”. Таа ги признава слабостите и маните. Таа има отворен ум, зашто е спремна да научи и да прими.

Понизноста е особина која му е потребна на секој водач кој му служи на Бога. Неа мора да ја бараме од него. Исус рекол: “Научете се од мене, зашто јас сум кроток и понизен по срце” (Матеј 11,29).

2. “Ако се смири мојот народ... и го побара моето лице.” Молитвата и понизноста одат заедно. Божјиот слуга запишал: “Молитвата е дишење на душата, Тоа е тајната на духовната сила” (Елен Вајт, *Prayer*, стр. 12). “Нашите молитви треба да бидат полни со нежност и љубов” (Исто, стр. 26). Оние кои имаат понизно, верно и покајничко срце, Бог ги прифаќа и ги слуша нивните молитви” (Исто, стр. 33).

“Кога ќе навалат на нас искушенија и проби, да дојдеме кај Бога и да се бориме со него во молитва. Тој нема да не отпусти празни, туку ќе ни подари милост и

Бог” (Христовите параболи, стр. 109.110).

Божјата присутност како одговор на молитвата, не значи дека предизвиците ќе бидат решени во потполност. За некои промени потребно е време, дури и кога Бог и Светиот Дух се целосно присутни. Затоа не плашете се ако проблемите со кои се соочувате не се решаваат брзо.

3. “И ако се откаже од лошите патишта.” Тоа е реформација. Тоа укажува на промена. Пораќата од Бога до нас како човечки суштества едноставно е оваа: Општеството оди во погрешна насока; човештвото страшно греша; вие сте тргнале по погрешен пат. Погледнете семо во светот во кој живеете. Погледнете го насилството кое сме го предизвикале на сосем невини луѓе, додека работеле во Кулите близначки во Њујорк или додека патувале на работа во воз во Мадрид. Се секавате ли на Руанда, или на Босна, или Југославија? Само погледнете го тоа насилство и неморалност кои забавната индустрија ги внесува во нашите домови. Ние го дозволуваме тоа безрезервно и забораваме дека тоа не припаѓа на нашите домови, и тоа нема право да се најде пред нашите деца.

Потоа погледнете ја алчноста на изопачените водачи на индустријата кои постојано бараат повеќе. Погледнете ги народите и мултинационалните компании кои манипулираат и ги експлоатираат сиромашните правејќи ги уште посиромашни. И погледнете како се однесуваме еден со друг - крај сидовите кои ги подигаме меѓу нас; вратите кои ги заклучуваме наместо да поминеме низ нив за да станеме едно соединето семејство.

Овој свет не е добро место и ние сè помалку сакаме да го минуваме времето овде. Целото создание, вклучувајќи ги и моето срце и мојата душа, копнее и плаче, за денот на ослободување, за денот кога Тој ќе рече: “Ете, правам сè ново!” (Откровение 21,5), за денот кога ќе се исполни тоа ветување.

Но, додека сме тука ние мора секојдневно да избираме и да донесуваме одлуки. Не можете да побегнете од нив. Јас сакам адвентистичкото семејство да биде познато како сочувствително семејство.

4. “Јас ќе го послушам тогаш од небото и ќе му го простам гревот, и ќе му ја излечам земјата!” Сега доаѓаме до прекрасното срце на евангелието: Бог му вели на својот народ некогаш и нам денес “Ти не можеш да чекориш сам во иднината. Остани со мене. Зборувај ми. Учи од мене. Прави ги своите избори под мое водство. И кога правиш така, Јас ќе чујам, јас ќе простам и јас ќе излечам.”

Со ова кругот е затворен. Ние сме негов народ, поединечно и како црква. Ние сме повикани во негово име и го започнуваме нашиот пат со него. Но ние талкаме и од една или друга причина го губиме патот во пустината. Потоа секавајќи се на неговиот глас кој вели: “Ако навистина ме побарате со целото свое срце, сигурно ќе ме најдете”, ние го наоѓаме повторно и откриваме дека Тој веќе не пронашол нас. Одново доаѓаме кај него и остануваме да разговараме со него и ги слушаме најслатките зборови од сите: “Ти проштавам. Јас ќе те исцелам.”

Да си заминеме од ова заседание со сигурност која одзвонува во нашите уши, дека Бог е со својот народ. Слушам како Бог ни вели: “Моите очи и моето срце секогаш ќе бидат со мојот народ.” Тој сите ги гледа - не е слеп за ништо и тој сите ги познава. Но она што Тој го гледа и го знае проникнува во секое срце полно со предаденост и љубов кон народот и кон поединците кои се уште треба уште многу да растат.

Дали се доволни овие зборови од Бога?

Ние одиме кон иднината со неговата сигурност која одзвонува во нашите уши. Ние сме луѓе на надежта и носиме порака на надеж. Како ехо ги слушаме зборовите на Еремија: “Зошто си како исплашен човек, како јунак што не може да помогне, ние се викаме со Твоето име - немој да не оставиш!” (Ермија 14,9).

О, да, тоа е сосем доволно! И ние ќе зачекориме храбро низ вратата во Божјата иднина со срца полни со сигурност, зашто секогаш се секаваме на неговите зборови: “Јас ќе чујам, ќе простам ќе исцелам”.

Да го славиме Бога за неговата вечна верност кон неговиот народ! □

сила да победиме и да ја скршиме силата на непријателот” (Рани списи, стр. 46).

Бог му кажува на Соломона и на неговиот народ - како што ни кажува мене и вам денеска - “Кога ќе се појават неволји и кога ќе се соочите со тешкотии, не очекувајте луѓе да ви помогнат. Доверете му сè на Бога. Обичајот за нашите неволји да им зборуваме на други не прави само послаби, а не ги засилува ниту нашите ближни. Со тоа и ним им го наметнувате товарот на нашите духовни недостатоци што не можат да ни го олеснат. Ние бараме сила од погрешливи, смртни луѓе во мигот кога можеме да добиеме сила од непогрешливиот, бесконечен

Чудесно оздравување

Драгица Диванисова
Пробиштип

На дваесет и пет километри од магистралниот пат Штип Кочани во источниот дел на Р. Македонија е смес тен градот Пробиштип со десетина илјади жители. Градот Пробиштип е стар рударски град. Иако денес оваа населба прераснува во модерен град сепак рударските окна значаат живот за многумина.

Во градот Пробиштип живеат многу искрени луѓе кои се декларираат како христијани и го љубат Бога. Пред седум години веста на евангелието во тој рударски град допре и до срцето на сестра Драгица Диванисова родена на 11 февруари 1933 г. во Кочани. Нејзината животна приказна е мошне интересна.

Како млада и перспективна девојка таа со успех ја завршува учителската школа и целиот свој животен век ќе го помине отварајќи им ги духовните очи на стотици деца во основните училишта од 1-4 одделение во Пробиштип и во околните села цели дваесет години. Како врвен педагог таа била целосно посветена на својата професија што ја работела со љубов.

Еден ден во училиштата во нејзиниот клас приметилa една необична дебела книга на клупата на едно дете. Прелистувајќи ја таа необична книга таа прочитала дека станува збор за Свето Писмо. Посакала и таа да има таква книга. После два дена отишла кај владиката и на подарок добила Свето Писмо. Читајќи ја Библијата, сестра Драгица открила нешто што дотогаш не знаела, дека саботата е седми ден за празнување. Била лута што свештениците не ја кажуваат

вистината за вистинскиот ден за празнување...

Меѓутоа, после пензионирањето нејзиното здравје било нарушено и бил доведен во прашање нејзиниот живот. Таа доживува мозочни удари и лекарите во болницата во Кочани констатирале дека за Драгица нема спас!

Нејзината ќерка Васка Диванисова која е верник на нашата црква во Штип веста за тешката болест на нејзината мајка ја соопштила на верниците во Штип кои деноноќно се молеле на Господа за оздравување на тешко болната Драгица. Топлите и искрени молитви

...после пензионирањето нејзиното здравје било нарушено и бил доведен во прашање нејзиниот живот. Таа доживува мозочни удари и лекарите во болницата во Кочани констатирале дека за Драгица нема спас...

упатени до Бога биле услышени. Драгица за чудо на лекарите и на пациентите во нејзината соба биле изненадени како може после такви тешки мозочни удари Драгица закрепне и целосно да и се врати нејзиното здравје! Но за Господа сè е можно!!

После враќањето во својот дом Драгица интензивно почнува да ја проучува Библијата со месниот проповедник но и со својата ќерка Васка. Нејзината најголема радост што ја доживеа и подели со многу браќа и сестри беше на 13.06.1998 г. во Куманово кога стори завет со

Господа.

Денес срцето на сестра Драгица чука за Господа, за нејзините деца и внуци кои сеуште целосно не го познават Господа. Но таа секојдневно се моли за нив но и за сите браќа и сестри во Христа. Ако патот денес ве однесе во Пробиштип таа со топла насмевка ќе ве пречека и во нејзиниот дом ќе ви укаже топло гостопримство. Нејзина најголема желба и молитва е еден ден сите да бидеме со Христа во вечноста. Ништо да не не одели од љубовта Божја.

“Кој ќе не одвои од Христовата љубов? Неволјата ли, или притеснувањето, или гонењето, или гладот, или гибелта или мечот?” (Римјаните 8,35)

Со сестрински поздрав до сите читатели на Адвентистички Поглед.

ПАРИТЕ ЌЕ КУПАТ...

- кревет, но не и сон
- книги, но не и слобода
- храна, но не и апетит
- украси, но не и убавина
 - кука, но не и дом
 - лек, но не и здравје
 - забава, но не и среќа
 - луѓе, но не и пријатели
- распение, но не и Спасител
- Библија, но не и небо
- Она што парите не можат да купат,

ИСУС

ќе го даде без цена.

Лекарот и мисионерот Гарабет Јерам

Извадоци од книгата
“Ќе ми бидете сведоци”
од Милан Шушлик

Во минатиот број гоговме преглед на почетоците на делото во Македонија врзани за животот и работата на мисионерот Андреас Зифрид. Сега продолжуваме со историските податоци за дејствувањето на уште еден голем мисионер кој одиграл бажна улога во ширењето на вистината во нашата земја

Многу малку се знае за овој пионер кој го проповедал евангелието во Македонија. Станал познат по своите писма кои ги испраќал до гласилата на црквата, до списанието Ривју енд Хералд, како и од сведочењата на некои современици од Македонија и Грција. Според тие секавања, Гарабет Јерам по националност бил Ерменец, бил лекар по занимање, според службата офицер во Турската армија, мисионер по определување, адвентист на седмиот ден по верска припадност, жител на Струмица и Радовиш со неутврден датум при крајот на деветнаесеттиот век.

Но да пренесеме некои текстови од негови писма и статии кои се однесуваат на неговата работа во Македонија. Во бројот од 3 декември 1901 година, Ривју енд

Хералд донесува статија под наслов “Македонскиот повик” кој го објавуваме во целина:

“И на Павла му се јави нокно видение: некој Македонец застана пред него и му се молеше, велејќи: Дојди во Македонија и помогни ни! ‘И веднаш’, вели писателот на Делата апостолски, ‘побаравме да отидеме понатаму во Македонија заклучувајќи дека Господ не повикал да им го проповедаме евангелието’. Денеска не ни се потребни откровенија за да ги препознаеме потребите. Од сите континенти доаѓаат македонски повици до Одборот за Мисија. Нема ли и ние да се потрудиме веднаш да испратиме помош во секоја земја?

Токму сега ни доаѓа повик од Македонија. Во таа измачена покраина вистината најде свое упориште. Го објавуваме факсимилот на поштенската дописница која неодамна ја примивме од Македонија во која старешината на една мала заедница, која неодамна ја прифатила вистината, го пишува својот повик: ‘Радосен сум што можам да ви јавам дека и овде се проповеда евангелието на Исус Христос. Во околните места има луѓе кои се заинтересирани и гладни за вистината. Го фалам Господа за сè што направи. Пред моето доаѓање тие луѓе никогаш не слушнале за знаците на времето или за саботата, или која било точка од вистината за сегашното време. Но сега му благодарам на Господа што неговата вистинита Реч и овде се слуша и се

познава. Моlette се за делото во овие краишта и не не заборавајте овде во Македонија за која апостол Павле толку многу работел. Нам ни е потребна помош!’

Оваа поштенска картичка всушност ни зборува: ‘Дојди во Македонија и помогни ни!’ Таа бара исто толку итен одговор како што барала и Павловата визија во Трояда. Ние копнеевме да го почнеме делото во тој крај. Делото веднаш мора да зајакне во тие краишта. Кога би морале да работите во магацин со барут, а ако искри летаат секаде наоколу, зар не би се труделе да работите многу побрзо? Балканот со право е наречен “европско буре барут”. Луѓето постојано се наоѓаат во некакви превирања. Државниците воопшто не би се изненадиле кога тука би се случило нешто што како искра би ја запалило цела Европа. Кога комитите во

Македонија држат мисионер во заробеништво (веројатно се мисли на протестантската мисионерка Мис Стон) народите се возбудени и илјадници нудат откупнина за неа. Што ќе приложиме во текот на

оваа молитвена седмица за да се откупат душите кои гревот ги држи во заробеништво во Македонија и во околните краишта?”

Кој го упатил овој вистински македонски повик? Оваа привидна загатка ја решава новиот допис објавен во истото списание на 20 јули 1905 година со потпис на Гарабет Јерам:

“Пред неколку месеци, во Ривју за молитвената седмица видов слика на поштенска картичка која пред повеќе години ја испратив до одборот за мисија од Радовиш, Македонија. Ми беше мило кога ја видов. Во таа статија беше речено дека до сега немавме проповедник. Скоро седум години јас и мојата сопруга одевме во разни места во Македонија. Овде официјално нема проповедник, но јас би сакал тоа да бидам. Ние го научивме јазикот и го запознавме местото. Работевме во својата слабост, но Бог не благослови. Во некои делови од Македонија, во најмала рака, одекна гласот на вистината, иако не толку силно. Признавам дека она што е сторено е скоро ништо кога ќе се спореди со она што требаше да биде направено; но, ние бевме во некои места во кои туѓинци не смееа да одат.

Не само што во Македонија, која се состои од три вилаети или покраини - Скопје, Битола и Солун - се чу гласот на вистината, туку и во други делови на европска Турција. Бев во Едрене (Адрианопол) пред осум години, пред да заминам за Америка, и

сега во три различни градови има такви кои сведочат за Господа. Еден од нив порано беше секретар на протестантска Црква во Едрене, а сега е еден од најдобрите проповедници. Вториот е млад Ерменец, високо образован, кој ја преведува нашата црковна литература. Една жена која се обрати овде, сега се наоѓа во Америка (веројатно мисли на Атина Димева од Струмица - прим. прев). Сите тие се Ерменци.

Еден грчки колпортер по име Јанаки, од Солунскиот вилает, пред неколку месеци дојде кај нас. За кратко време се обрати и сега е радосен во Господа. Тоа го спомнувам затоа што работата меѓу Грците се одвива мошне споро. Некои од оние кои ја прифатија вистината, не знаат грчки, но тој брат, покрај тоа што знае други јазици, добро зборува и грчки. Се надеваме во Господа, дека тој можеби ќе биде проповедник во тоа жедно поле.

Враќајќи се од Америка, поминав низ Бугарија каде што останав 42 дена. Таму некои ја прифатија вистината, а двајца од нив сега проповедат. На Господа му припаѓа сета слава. Господ многу стори за нас. Ја признавам својата голема слабост. Нека му биде слава на Господа, сега, и во сите времиња. Би било добро за мене да станам проповедник, ако Конференцијата одлучи така.

Солун, градот во кој проповедал Павле, претставува врата на Македонија. Во него има повеќе од сто и триесет илјади жители, припадници на различни народи. Овде со нас е и едно момче, по потекло од Радовиш, кое е мошне заинтересирано за вистината.

Можеби Господ ќе ни помогне во скора иднина да започнеме здравствено-евангелско дело во некој дел од Македонија.

Од Солун ве поздравувам со многу љубов. Господ нека биде со вас. Амин! Молете се за нас!”

Неколку седмици после ова

Радовиш во минатиот век

писмо објавено

е и трето писмо во оваа мала преписка. Она што излегло на 10 август 1905

година под наслов: “

Третата ангелска вест во Македонија”, го носи истиот потпис - Гарабет Јерам: “Можеби навистина многумина меѓу нашите верници не знаат дека вистината за сегашното време се проповеда во Македонија. Ова е краток преглед на евангелското дело кое се одвива овде. Господ нека ги поттикне срцата на нашите верници да се вклучат во работата барем некаде во рамките на големото поле во овој свет - во Господовото лозје.

Неколку години работев како државен градски лекар во разни делови на Македонија. Во почетокот владата (се мисли на турската власт - прим. прев) ме испрати во внатрешноста на земјата. Иако мал, овој град е наречен “Македонски Витлеем”. Ниту во еден друг град или градче во Македонија не можете да најдете толку протестанти - конгреционалисти како во Радовиш. Проповедав во тоа

место, одржувајќи библски часови и заедно со својата сопруга преведов многу поуки на македонски јазик. Господ ги благослови нашите напори. Неколку души ја прифатија вистината. Скоро сите протестанти и многу православни верници беа мошне заинтересирани за веста која им ја објавивме. Од тоа место веста одекна и во други краишта во Македонија.

За несреќа, пазарниот ден таму паѓа токму во сабота. Народот е сиромашен. И токму тој ден најмногу се купува и се продава. Тоа стоеше на патот на нашето дело. Меѓутоа, верувам дека некои ќе имаат доволно силна вера да му се спротивстават на сатаната и на сите негови стапици.

Еден млад Македонец, син на свештеник, кој порано работеше како учител, сега се обрати. Тој сака да работи за Господа. Слава нека му е на Бога кој ни помага

секогаш и на секое место. Радосни сме што со нас овде е тоа момче кое многу ветува.

Беше со нас уште едно момче, Грк, учител, кој од друг град дојде кај нас да научи нешто повеќе за Исуса. После неколку

седмици проучување тој се обрати. Меѓутоа, после две години верност, попушти, иако не ја отфрли Библијата отворено. Сега се наоѓа во Атина, во Грција. Пред неколку седмици во писмото кое ми го испрати кажува дека Божјиот Дух еднакво се бори со него. За него, но и за сите оние кои попуштија од разни причини, сесрдните молитви на нашите верници им се неопходно потребни. Молеете се нивните несигурни нозе да најдат потпора на Вечната карпа, за да можат и тие да почнат да ги утврдуваат другите во вистината за сегашното време.

Постојат многу разни народи во Македонија и исто толку разни јазици. Затоа, би било неопходно да се преведе барем уште нешто од нашата верска или здравствена литература.

Сега сум градски лекар во едно место близу до Солун,

каде што во првиот век од христијанството Павле го навестувал второто Христово доаѓање. Тие тогаш навистина го чекале Христа (2. Солуњаните 2,1.2). Истото евангелие повторно ќе се проповеда сè до крајот на земјата, и тоа со уште поголема сила. Во времето на апостолите, црквата во Солун била славна (1. Солуњаните 1,8). Одовде Божјата реч одекнувала до многу други земји, а нивната вера во Бога далеку се проширила. Зар не би можело повторно да биде така? Господ нека ни помогне да го започнеме неговото големо дело во овој голем град, дело кое треба да допре до телото и душата. Она што е сторено овде до сега е само мал почеток во споредба со она што треба да се стори. Молеете се за делото! Не заборавете го полето во Македонија кога ќе излегувате пред Божјиот престол!"

АДВЕНТИСТИЧКА ТЕЛЕВИЗИЈА

- за Ваша разонода
- за напредување на Вашето семејство
- за да го поделите со Вашите пријатели

Подетални информации побарајте на:

www.hopetv.org.uk
www.adventist.tv

АДВЕНТИСТИЧКА ТЕЛЕВИЗИЈА 24ч. НА ДЕН

Hope Channel International Satelit: Hotbird 6(13 E) Параметри: D/L

Фреквенција: 12 577 Polarization: Horizontal Symbol rate: 27500

FEC: 3/4 Сигналот не е кодиран

Црквата и верниците во Колешино 1975 година

НАСКОРО! НАСКОРО! НАСКОРО! НАСКОРО!

Исхраната и здравјето

Д-р Џорџ Памплон-Роџер е искусен специјалист по општа хирургија и хирургија на органите за варење. Во текот на својата долгогодишна работа се уверил дека исхраната и здравите навики влијаат врз здравјето повеќе од медицинските техники. Затоа тој во својата професионална дејност се насочил кон подрачјето на образованието и превенцијата.

Д-р Џорџ е член на разни меѓународни научни здруженија, писател, предавач, организатор на бројни симпозиуми за здравјето како во Европа така и во Америка.

Оваа книга Ве запознава со најновите научни сознанија во врска со најважните прашања што си ги поставуваат луѓето денес:

- Како влијае исхраната врз Вашето здравје;
- Како да составите урамнотежено мени кое ги задоволува потребите на организмот;
- Најновите препораки на Меѓународната здравствена организација и на Европската заедница на подрачјето на исхраната;
- Како безболно да ги измените своите навики во исхраната;
- Што се крие под превезот на тајната во исхраната на долговечните народи.

Живот без стрес

Научете да го надгледувате стресот

- Стресот е болест на нашето време. Тој ги напаѓа и мажите и жените, младите и старите, дури и децата и адолесцентите.
- Стресот не можеме наполно да го одбегнеме, но можеме да научиме да го контролираме и да се сочуваме од анксиозност и депресија.
- Најдобри решенија за еден од најголемите проблеми на современиот живот.
- Оригинална и мошне практична книга заснована на нови методи кои ќе ги издржат сите проверки.

Јулијан Мелгоса

Откако ги завршил своите студии по педагогија и психологија во Мадрид (Шпанија), Јулијан Мелгоса заминува во Соединетите Држави каде што докторира психологија и воспитување во Мичиген (САД). Како професор по психологија и како психолог, тој често има можност да им помага и да им помогне на луѓето - особено на младите - да им се противстават и да ги решат своите проблеми. Сега предава психологија и воспитување и се занимава со истражувачка дејност во Англија. Советите што ги дава во оваа книга овој искусен специјалист на читателот му овозможуваат успешно да го совлада стресот.

Ново ЦД и Аудио касета

Во издание на Христијанската адвентистичка црква на пролетниот младински собор во Неготино беше промовирано ново ЦД и аудио касета со наслов “Со вера гледам” со четиринаесет духовни песни во изведба на Марија Стојкоска од Неготино и Усин Ибраимов од Кавадарци.

Порачка на новото ЦД и аудио касета кај поверениците
за литература или на телефон:
02/ 20 48 038

Дознајте повеќе за вашите сограѓани христијаните - адвентисти!

- Кои се адвентистите? ● Кои се нивните верувања?
- Од каде потекнуваат? ● По што се разликуваат од другите христијани? ● Што кажуваат за времето во кое живееме?

Одговорите побарајте ги на:

www.adventisti.org.mk